

WSPÓLNOTA POKÓJ I RADOŚĆ ROK FORMACYJNY 2018/19

TEMAT 1. MODLITWA OSOBISTA

Cel: Uświadomić sobie, jak ważna jest osobista i systematyczna modlitwa – rozmowa z Bogiem oraz nauczyć się sposobu takiej modlitwy.

➔ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Z chwilą, gdy przyjąłeś Jezusa Chrystusa jako swego Pana i Zbawiciela, w Twoim życiu zaszło wiele zmian:

- ***Jezus Chrystus zamieszkał w Twoim życiu***

Oto co Pismo Święte mówi w Apokalipsie 3,20:

„Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli kto posłyszysz mój głos i drzwi otworzy, wejść do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną.”

- ❖ Czy otworzyłeś te drzwi i poprosiłeś Jezusa, aby wszedł do Twojego życia?
- ❖ Kiedy to zrobisz?
- ❖ Jeśli tak, to gdzie przebywa On teraz?
- ❖ Na jakiej podstawie możesz mieć pewność, że Chrystus zamieszkał w Twoim życiu?

- ***Stałeś się dzieckiem Bożym***

Skąd możesz to wiedzieć? Przeczytaj Ewangelię wg. św. Jana 1,10-12:

„Wszystkim Tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego.”

- ❖ Zgodnie z tym werselem, kto jest dzieckiem Boga?
- ❖ W jaki sposób człowiek może stać się podobny do innego człowieka?
- ❖ W jaki sposób możemy stawać się podobni do Boga?
- ❖ Pomyśl o tym jak ważne jest dla Ciebie poznawanie Boga?

Popatrzmy na przykład Apostoła Pawła w Liście do Filipian 3,8-10

- ❖ Jak ważne było poznawanie Boga dla niego?

Jeśli dla Apostoła Pawła poznanie Boga miało najwyższą wartość, to dla nas także powinno być ono ważne. Aby poznać jakiegoś człowieka musimy spędzać z nim czas. Podobnie jest z Bogiem.

Spójrz także na przykład Jezusa zawarty w Ewangelii wg św. Marka 1,32-35

- ❖ Jak myślisz, dlaczego Jezus wstał tak wcześnie? Dlaczego udał się na miejsce pustynne?

➔ PRZYJRZYMY SIĘ BLIŻEJ

Czas przeznaczony na spotkanie z Bogiem po to, by poznawać Go i modlić się do Niego, możemy nazywać „namiotem spotkania” (tak jak Mojżesz spotykał się z Bogiem w namiocie), modlitwą myślną lub po prostu modlitwą osobistą. Oto kilka sugestii, co możesz robić w tym czasie:

a. Na początku przeczytaj jakiś psalm i zwróć się do Boga słowami tego psalmu czyniąc je swoją modlitwą.

b. Następnie przeczytaj proponowany fragment pozwalając Bogu na to, by mówił do Ciebie przez słowa Pisma Świętego.

c. Zapisz ważne dla Ciebie pojawiające się myśli. Zastanów się, jak możesz zastosować je w swoim życiu.

d. Jako dzieci Boga możemy zwracać się do naszego Ojca z różnymi prośbami. Proś Boga o konkretne rzeczy i czekaj na Jego odpowiedzi. Zrób sobie listę prośb modlitewnych.

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Jak mówiliśmy wcześniej, Jezus był bardzo zajęty w ciągu dnia, dlatego wczesny ranek był dla Niego najlepszą porą na modlitwę.

- ❖ Jaka pora na spotkanie z Ojcem będzie najlepsza dla Ciebie?
- ❖ Ile czasu każdego dnia chciałbyś przeznaczyć wyłącznie na ten cel?
- ❖ Jezus wybrał miejsce pustynne, aby nikt Mu nie przeszkadzał. W jakim miejscu Tobie nikt nie będzie przeszkadzał?

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Dzień	Fragment I	Fragment II
1	Psalm 8	Mt 7,24-29
2	Psalm 9	Kol 1,9-23
3	Psalm 16	Jk 1,2-8,
4	Psalm 19	Flp 4,4-13
5	Psalm 23	Mt 6,24-34
6	Psalm 27	Rzymian 8,28-39
7	Psalm 29	Ef 5,1-21

TEMAT 2. CZYTANIE PISMA ŚWIĘTEGO JAKO SŁOWA ŻYCIA

Cel: Nauczyć się czytać Biblię tak, żeby rzeczywiście Bóg przemawiał do mnie. Zrozumieć, dlaczego bez czytania Biblii nie mogę rozwijać się duchowo.

➔ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Przeczytaj Iz 55,8-11

- ❖ Jakie dwie główne myśli zawarte są w tym fragmencie?
- ❖ Działanie słowa Bożego porównane jest do deszczu, bo jego rolą jest użyźnianie, zapewnienie urodzaju
- ❖ Jakie dwa cele ma nasze słuchanie Słowa Bożego?
- ❖ Jaka ważna prawda wyrażona jest w wersecie 11?

Przeczytaj 2Tm 3 16-17.

- ❖ Wymień 4 rzeczy, do których potrzebne jest Słowo Boże spisane w Piśmie świętym.
- ❖ Po co się uczymy? Czego możemy uczyć się od Boga. W jaki sposób Pismo Święte uczy nas tego?
- ❖ Co wynika z tego, że Pismo ma także służyć do przekonywania i poprawiania?
(Że nie służy wyłącznie do własnego czytania, ale także do dzielenia się nim z innymi!)
- ❖ Jaki jest cel czytania Pisma?
(doskonałość i gotowość do czynienia dobra)

Przeczytaj 2P 1,19-21

- ❖ Pismo Święte nazwane jest „mocniejszą mową” ponieważ nie jest to mowa tylko ludzka, choć spisana ludzkim językiem.
- ❖ Przed czym ostrzega św. Piotr? I co oznacza „prywatne” wyjaśnianie?
(Przed czytaniem Pisma Świętego bez Ducha Świętego. „Prywatne” oznacza właśnie bez posłuszeństwa Duchowi Świętemu.)

➔ PRZYJRZYMY SIĘ BLIŻEJ

Zastanów się teraz, w jaki sposób możemy zapewnić, aby nasze czytanie Pisma Świętego przynosiło rzeczywiście owoce, o których mówi św. Paweł i aby nie była to jedynie „prywatna” lektura.

Przeczytaj Dz 2,42-47

- ❖ Autor wymienia tu 4 elementy, na których opierała się pierwsza gmina chrześcijańska tj. trwanie w nauce, we wspólnocie, w łamaniu chlebem i trwanie w modlitwach. Wszystkie 4 elementy są nierozdzielne! Że nie można wyizolować samej nauki, ani samego łamania chleba – w ten sposób nie da się stworzyć ani ucznia Chrystusa, ani Kościoła.

Przeczytaj Jk 1,21-25

- ❖ Autor zwraca uwagę jak ważny jest związek czytania Słowa (i to systematycznego – „pilnie rozważa”) z jego realizowaniem w życiu. Tylko poprzez regularne ćwiczenie, wracanie do tego samego rodzi się wytrwałość.
- ❖ Wyciągnijmy więc jasny wniosek z tego fragmentu. Czy sama znajomość tego, co jest napisane w Piśmie Świętym przyniesie nam błogosławieństwo?

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Zrozumieliśmy dzisiaj, że Pismo Święte ma ogromną moc. Nie jest to moc ludzka, ale Boża. Bóg nie wymaga od nas zrozumienia swoich dróg, ale stałego wracania do Jego Słowa, tak aby to Słowo przemieniło nasze życie.

Elementami sprawiającymi, że Słowo rzeczywiście przemieni nasze życie są:

- Czytanie we wspólnocie – na modlitwie – spotkanie się z innymi chrześcijanami na Eucharystii.
- Czytanie w Duchu Świętym. Człowiek musi świadomie zwracać się do Boga z prośbą o Ducha Świętego i koncentrować swoją lekturę na Jezusie – a nie np. na szukaniu porad życiowych.
- Czytanie systematyczne oraz odnoszące Słowo do własnego życia.

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Dzień	Fragment
1	J 7,37-42
2	J 14,15-27
3	J 16,7-33
4	Ef 4,14-32
5	Kol 2,6-15
6	Kol 3,1-17
7	Flp 3,7-12

TEMAT 3. ODDYCHANIE DUCHOWE

Cel: Poznać konkretny sposób podtrzymywania relacji z Bogiem. Zrozumieć, że największym problemem chrześcijanina nie jest grzech, ale przyzwyczajenie się do grzechu.

➔ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Na poprzednim spotkaniu mówiliśmy o tym, że Boże Słowo jest światłem i pokarmem dla naszego życia. Bez słuchania tego Słowa i poddawania się mu - umieramy duchowo.

Dzisiaj chcemy zrozumieć bardzo ważną prawdę – w jaki sposób sprawić, aby Bóg mógł przemieniać nasze życie, tak by Jego Słowo przynosiło w nas owoce. Nie chodzi o jednorazowe wydarzenie, ale o stałą praktykę, którą stosują wszyscy chrześcijanie mający osobistą relację z Bogiem. Praktykę tę nazywamy oddychaniem duchowym.

Przeczytaj 1J 1,5-10

- ❖ Widzimy tu, że sam Bóg i Słowo, które nam przekazuje jest dla nas duchowym światłem, którym mamy kierować się w swoim życiu.

Przeczytaj Ef 4,21-24

- ❖ Jakie przeciwieństwa występują w tym fragmencie?
- ❖ Czy zwróciłeś uwagę na czasownik „odnawiać”? Użycie go wskazuje, że nie chodzi o czynność jednorazową, ale wielokrotną!

Przeczytaj jeszcze jeden tekst, rozwijający poprzednią myśl: Kol 3,1-10

- ❖ Widzimy w tym fragmencie, że celem duchowego odnawiania się (werset 10) jest głębsze poznanie Boga i upodobnienie się do Niego! Przemiana Starego człowieka w nowego, odrzucenie zwodniczych żądz i przyjęcie sposobu myślenia odnowionego Duchem
- ❖ By móc odnawiać się duchowo niezbędne jest odrzucenie grzechu i dążenie do rzeczy Bożych (w. 2 i 5)

➔ PRZYJRZYJMY SIĘ BLIŻEJ

Widzimy, że duchowa odnowa musi zawsze zawierać w sobie dwa elementy: pozytywny i negatywny. Element pozytywny to napełnienie się tym, co pochodzi od Boga i ukierunkowanie swoich pragnień na Boga. Element negatywny to prośba o przebaczenie grzechów i odcięcie się od pragnień sprzecznych z wolą Bożą. Taka duchowa odnowa podobna jest do pewnego naturalnego procesu życiowego: oddychania. Oddychając, usuwamy ze swojego ciała trujący dwutlenek węgla, a wdychamy ożywczy tlen. Spróbujmy odnaleźć teraz kilka dalszych podobieństw między naturalnym oddychaniem a odnową duchową:

- ❖ Czy można oddychać niesystematycznie? Czym groziłoby takie oddychanie?
- ❖ Czy da się wciągnąć powietrze, nie wypuściwszy wcześniej dwutlenku węgla?
- ❖ Czy wdech w środowisku próżni albo w wodzie podtrzyma życie? Co więc jest niezbędne, aby wdech przynosił życie?
- ❖ Czy zawsze oddychamy tak samo? Czym różni się np. oddech w biegu od oddechu we śnie?

Możemy więc zapamiętać kilka podstawowych zasad oddychania duchowego:

- ❖ Musi być systematyczne
- ❖ Przed przyjęciem Bożej łaski musimy wyznać grzechy i pozwolić, by Bóg nas z nich oczyścił.
- ❖ Nie można poprzestać na samym wydechu, ale trzeba wciągnąć to, co przynosi życie – czyli Boże Słowo i Jego Ducha.
- ❖ W różnych okolicznościach życia może być potrzebne intensywniejsze/częstsze albo głębsze oddychanie.

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Zastanówmy się teraz nad konkretnymi sytuacjami w naszym życiu – jak możemy zastosować w nich zasadę oddychania duchowego.

- ❖ Co najmniej kilka razy dziennie – na pewno wtedy, gdy uświadomimy sobie, że popełniliśmy grzech - powinniśmy oddychać duchowo. Praca, hałas, nadmiar obowiązków, brak czasu, zmęczenie nie powinny być przeszkodą aby „odetchnąć” duchowo. Zawsze można wyznaczyć grzechy i zwrócić się z prośbą do Boga, by nas oczyścił – to jak dyszenie podczas biegu.
- ❖ Głębszy oddech powinniśmy wziąć wtedy, gdy mamy warunki. W ciągu dnia powinniśmy zarezerwować sobie czas na taki głębszy oddech, podobnie jak zostawiamy czas na sen.

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Dzień	Fragment
1	Rz 7,14-25
2	Rz 8,1-15
3	Łk 5,17-26
4	J 8,34-36
5	Rz 6,7-18
6	Ef 2,1-10
7	1P 1,5-11

TEMAT 4. ŻYCIE Z WIARY

Cel spotkania: odnaleźć związek słuchania Boga z codziennym życiem. Zrozumieć, na czym polega stawianie kolejnych kroków w wierze i w jaki sposób taki krok z wiary uczula „słuch duchowy”, a uczulony słuch pozwala zrobić kolejny krok.

→ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Pamiętamy, że człowiek nie może zbawić się inaczej, jak przez wiarę w Jezusa Chrystusa – nie może bowiem sam uwolnić się od grzechów i przejść z duchowej śmierci do życia. Jednak, jak zobaczyliśmy na ostatnim spotkaniu, wiara nie działa jak perpetuum mobile, które raz uruchomione nigdy nie potrzebuje dodatkowego wkładu energii. Wiara potrzebuje oddychania duchowego, które można inaczej określić jako systematyczne odświeżanie swojej duszy. Wiara nie jest jednak tylko sprawą wnętrza człowieka, ale ma zmieniać jego czyny, jego życie.

Przeczytaj Jk 2,14-26 (por. także Hbr 11,1. 8-10)

- ❖ Jaki jest stosunek wiary do uczynków? Wiara jest związana z uczynkami, prowadzi do uczynków, współdziała z uczynkami, udoskonala się przez uczynki.
- ❖ Czy uczynki wpływają jakoś na wiarę? Tak, przez nie wiara się udoskonala, czyli „wyrabia” lub „umacnia”
- ❖ Czym się różni wiara Abrahama i Rachab (por. Joz 2) od wiary złych duchów? Abraham i Rachab wyciągnęli wnioski ze swej wiary i wcielili ją w czyn.
- ❖ Co może oznaczać „pokażę ci wiarę ze swych uczynków”? To, że wiarę można poznać po jej owocach

Przeczytaj Rz 1,16-17

- ❖ Ewangelia jest w naszym życiu siłą napędową, posuwającą życie do przodu.
- ❖ Przez wiarę możemy sprawić, by moc Ewangelii działała w naszym życiu.
- ❖ Pojęcie „sprawiedliwy” oznacza tu osobę żyjącą w przyjaźni z Bogiem (Por. Ga 2,16).
- ❖ Boża sprawiedliwość „od wiary wychodzi i ku wierze prowadzi” oznacza, że jedność z Bogiem wymaga wiary, ale też i wzmacnia wiarę.

Przeczytaj Hbr 10,36 – 11,7.

Jak widać z tego tekstu (oraz całego rozdz. 11) wiara przeplata się z życiem. Sprawiedliwy to inaczej ten, który „podoła się Bogu”.

- ❖ Słowo „świadcstwo” oznacza tu wypełnienie obietnicy, ostateczny wynik.
- ❖ Nie możemy zobaczyć efektu Bożego działania w naszym życiu, jeśli najpierw nie uwierzemy.

→ PRZYJRZYMY SIĘ BLIŻEJ

Po rozdziale 11, w którym opisane są kolejne „świadcstwa”, czyli widoczne efekty działania wiary następuje zachęta. Przeczytaj Hbr 12,1-8

- ❖ „Wyznaczone zawody” są biegiem ku „podobaniu się Bogu”, czyli zjednoczeniu z Bogiem.
- ❖ Wszelkie trudności które się pojawiają w tych zawodach (w. 1 i 3) wynikają z grzechu – i to nie tylko własnego.
- ❖ Celem wszelkich trudnych i bolesnych ćwiczeń jest nabranie siły, sprawności i męstwa.
- ❖ Podejmowanie tych trudnych ćwiczeń (w. 1-2) ułatwia nam świadomość, że inni przez to przeszli – na pierwszym miejscu Jezus.

Życie z wiary oznacza więc podejmowanie życiowych trudności, także i tych niezawinionych przez nas w duchu wiary. Duch wiary oznacza zaś, że wierzę Bogu, który coś obiecuje. Studiując Słowo Boże mogę poznać obietnice Boże dla wszystkich. Jednak te zwrócone konkretnie do mnie poznam słuchając Boga na modlitwie i robiąc małe kroki z wiary.

Aby żyć z wiary, trzeba zrozumieć znaczenie „kroków z wiary”. Bóg nie wymaga od nas czynienia rzeczy ponad nasze siły ani nie chce pokazywać nam tego, co by nas przeraziło. Dlatego też zazwyczaj nie ukazuje nam swojego całego planu odnośnie naszego życia, a tylko jeden, kolejny krok. Od nas zależy, czy ten krok uczynimy, czy też nie. Czasem nie mamy świadomości, że czyniąc ten krok, zmieniamy losy całego świata – tak jak Abraham, który uwierzył, że będzie miał potomka albo Mojżesz, który uwierzył, że naprawdę Bóg kazał mu wyprowadzić swój lud z Egiptu.

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Spróbuj teraz przez chwilę w ciszy zastanowić się, czy słyszałeś kiedyś wewnętrzny głos skłaniający cię do uczynienia rzeczy trudnej, a jednocześnie czułeś, że jest to rzecz szlachetna i dobra?

Jeśli tak – to był to właśnie taki moment, w którym mogłeś uczynić krok z wiary. Bóg mówi nie tylko przez swoje Słowo objawione w Biblii, ale także przez twoje własne sumienie. Bardzo ważne jest, by wsłuchiwać się w Boży głos, który przychodzi z różnych stron, poprzez:

- ❖ **własne sumienie** - sumienie jednak musi się formować w oparciu o Biblię, inaczej bowiem możemy pomylić ludzkie normy z Bożymi.
- ❖ **wydarzenia z mojego życia** - na przykład: powziąłem sobie jakiś plan, który „przypadkowo” nie powiódł się. Jeśli podejmowałem ten plan przed Bogiem, jest to wskazówka negatywna, że źle zrozumiałem wolę Bożą. Albo: otrzymałem coś, o co prosiłem Boga – np. przyjęcie na studia. Jeśli podejmuję studia i widzę dobre owoce („świadczenia”), to mogę być pewnym, że prosiłem o dobrą rzecz z Bożego natchnienia i Bóg dzięki mojej wierze pobłogosławił mi.
- ❖ **zamykanie i otwieranie** przede mną pewnych możliwości. Czasem nazywane jest to „zamykaniem i otwieraniem drzwi”.
- ❖ **radę i napomnienia ludzi**, którzy żyją w przyjaźni z Bogiem.
- ❖ **słowa prorocze** (por. 2P 1,19).
- ❖ **kładzenie runa** przed Bogiem (por. Sdz 6,36-40). Nie wolno wystawiać Boga na próbę, ale wolno prosić Go o potwierdzenie Jego natchnienia, szczególnie, gdy jest bardzo wymagające i niezwykle.

Człowiek uczy się życia z wiary stopniowo i przez całe życie. Nie powinniśmy więc rozpaczać, że tak słabo słyszymy Boże obietnice i Boże wezwania, a raczej czynić kolejne małe kroki i patrzeć na ich rezultaty. W ten sposób właśnie człowiek uczy się rozróżniać Boże natchnienia od własnych pomysłów – za posłuszeństwem Bożym natchnieniom zawsze idzie błogosławieństwo i pokój wewnętrzny, za własnymi pomysłami zaś – frustracja.

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Hbr 11-12

Rdz 12-22

Rdz 28-36.

Zwróć uwagę przede wszystkim na to, jak patriarchowie musieli wielokrotnie iść „w ciemno”, ufać Słowu Boga, którego nie rozumieli do końca i jakie błogosławieństwo z tego wynikało, a także w jaki sposób poszukiwali Bożego Słowa.

TEMAT 5. MODLITWA WE WSPÓLNOCIE I UWIELBIENIE

Cel spotkania: zobaczyć różnicę między modlitwą osobistą a wspólnotową. Nauczyć się podstaw modlitwy wspólnotowej.

→ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Na ostatnim spotkaniu mówiliśmy o życiu z wiary i posłuszeństwie Bogu, który daje nam obietnice, ale i pewne zadania do spełnienia. Wypełnianie woli Bożej wymaga poznania tej woli oraz wewnętrznej siły, pozwalającej czynić rzeczy trudne. Najlepszym sposobem uzyskiwania tej siły jest zaś modlitwa – i to modlitwa uwielbienia. Dlatego na dzisiejszym spotkaniu będziemy się zastanawiać, dlaczego uwielbienie Boga jest tak ważne i w jaki sposób wspólnotowa modlitwa uwielbienia może w nas budować wiarę i dawać siłę do wcielania tej wiary w życie.

Przeczytaj Flp 2,9-11

- ❖ Bóg wywyższył Jezusa, aby na imię Jezus wszyscy uznali w Nim Pana.
- ❖ Wyznawanie, że Jezus jest Panem przynosi chwałę Bogu

Przeczytaj J 5,22-23

- ❖ Co powiedziałbyś osobie, która twierdzi, że czci Boga nie uznając Jezusa?
- ❖ Dlaczego ten, kto czci Jezusa, czci również Ojca? Bo Ojciec wszystko, co miał, oddał Synowi i Jego posłał, aby o Nim świadczył. Jeżeli ktoś tego nie przyjmuje, nie może czcić Boga-Ojca.

Przeczytaj Dz 2,1-4.11b

- ❖ Co robili wierzący, zanim zostali napełnieni Duchem Świętym? Trwali razem, jednomyślnie na modlitwie.
- ❖ Kiedy zstąpił Duch Święty zaczęli mówić językami i głosić wielkie dzieła Boże; czyli zaczęli uwielbiać Boga.
- ❖ Konsekwencją przyjscia Ducha Świętego było zanieśenie przez apostołów Dobrej Nowiny całemu światu i w ten sposób Bóg mógł realizować swój plan.

→ PRZYJRZYMY SIĘ BLIŻEJ

Pierwsi chrześcijanie trwali jednomyślnie na modlitwie oczekując obietnicy Jezusa, który powiedział, że pošle im Swojego Ducha (Dz 1,7-8).

Przeczytaj Łk 24,49 oraz J 16,13-15:

- ❖ Jak myślisz, po co Bóg chce udzielić nam Ducha Świętego?

Aby oznajmić nam rzeczy przyszłe (czyli wolę Boga) oraz objawić całą prawdę (która jest przed nami zakryta, taka jak przed Apostołami przed Zesłaniem Ducha), oraz po to, abyśmy poznali i doświadczyli Jezusa i przez to oddali Mu chwałę

Przeczytaj 1Kor 12,3:

- ❖ To Duch Święty umożliwia wyznanie Jezusa jako Pana.
- ❖ Czy to znaczy, że każdy kto potrafi wypowiedzieć: „Jezus jest Panem” mówi w mocy Ducha Świętego? Nie. Chodzi tu o to, że Duch Święty umożliwia wyznanie ustami tego, co objawia nam w sercu- że Jezus jest rzeczywiście PANEM! Chodzi o przeniknięcie tej prawdy do głębi mojej osoby- to sprawia Duch Święty.

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Przypomnij sobie jeszcze raz, dlaczego pożyteczne było odejście Jezusa? Według Jego słów dlatego, że chciał posłać Ducha Świętego, aby On:

- ❖ Doprowadził nas do całej prawdy
- ❖ Oznajmił rzeczy przyszłe
- ❖ Objawił nam Jezusa i pokazał kim On jest
- ❖ Umożliwił nam oddanie chwały Bogu

Spróbujmy wyciągnąć wnioski co do naszych spotkań modlitewnych.

Przeczytaj Mt 18,20:

- ❖ Po co gromadzimy się na wspólnej modlitwie?
- ❖ Skąd mamy pewność, że Jezus jest pomiędzy nami?

Jeżeli Jezus jest pomiędzy nami i chce udzielić nam swojego Ducha, opierając się na Jego słowie spróbujmy:

- ❖ Jak zgromadzeni w Wieczerniku oczekiwać spełnienia się obietnicy Jezusa
- ❖ Prosić Ducha i przyjąć Jego przychodzenia
- ❖ Być posłusznym temu, co czyni Duch Święty- przyjmować to, co w nas odkrywa lub przypomina, uwielbiać Jezusa i wyznawać Go jako Pana, otaczać Go chwałą
- ❖ Głosić wielkie dzieła Boże

Elementy modlitwy wspólnotowej:

1. **oddanie** wszystkiego Bogu, tak byśmy mogli „startować z tego samego miejsca”
2. **przeproszenie** Boga, abyśmy odnowili swoją relację z Nim, porzucając grzech
3. **dziękczynienie** Bogu, abyśmy razem przypomnieli sobie dobro, które od Niego otrzymaliśmy i abyśmy przeszli od przygnębienia do radości
4. **uwielbienie** Boga, abyśmy mogli doświadczyć Jego chwały, która daje moc
5. **słuchanie** Boga, aby mógł nakarmić nas swoim Słowem i pokazać, co mamy czynić dalej
6. **proszenie** Boga, aby powiedział Mu, co jest naszą potrzebą, i przyjąć to, co oddaliśmy w punkcie 1 z rąk Boga, przemienione przez Niego

Jak można nauczyć się oddawać Bogu chwałę? Naśladować tych, którzy nic innego nie robią, tylko uwielbiają Boga. Przeczytaj wersety podane w punktach 5-7 (poniżej) i oczekuj Ducha Świętego, który pozwoli Ci dołączyć do tego uwielbienia. Postanów sobie, że od następnego spotkania w podobny sposób uwielbisz Boga.

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Dzień	Fragment
1.	Dz 4,23-31
2.	Dz 10,44-48
3.	2Krn 29,25-30
4.	1Tes 5,18
5.	Ap 4,8-11
6.	Ap 7,11-12
7.	Ap 14,2-3a

TEMAT 6. ROZUMIENIE BOŻEGO PROWADZENIA I POSŁUSZEŃSTWO BOGU

Cel: zobaczyć, że chrześcijanin nie stoi w miejscu, ale idzie pewną drogą. Bóg zazwyczaj nie pokazuje mu całej drogi, tylko ostateczny cel oraz kolejny krok. Dopiero, gdy podejmę kolejny krok, odsłania się przede mną dalszy fragment drogi i kolejne wezwanie Boga wobec mnie.

➔ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Wiele ludzi opacznie rozumie słowo „wola Boża” (niech się dzieje wola nieba, z nią się zawsze zgadzać trzeba – cytując Fredry), inni reagują alergicznie, gdy słyszą, że Bóg ma przygotowany plan dla ich życia. Tymczasem wola Boża nie kłóci się z ludzką, ponieważ Bóg nie narzuca jej człowiekowi, ale pragnie, żeby człowiek sam ją odkrywał i rozumnie wybierał jako najlepszą drogę do spełnienia swoich pragnień i osiągnięcia szczęścia.

Przeczytaj Prz 3,5-12, Prz 19,20-21

- ❖ „Myśleć o Bogu na wszystkich drogach” to znaczy uzgadniać swoje plany i myśli z Bogiem.
- ❖ Werset 5 przestrzega nas przed racjonalizmem (mój rozum decyduje o wszystkim). Zachęca do szukania prawdy obiektywnej, która przerasta człowieka, a która pochodzi od Boga.
- ❖ Wersety 20-21 mówią, że istnieją „dwa poziomy” – ludzkie zamierzenia i wola Boża. Mądry człowiek stara się uzgodnić swoje zamiary z wolą Bożą – bo ona i tak w końcu się zrealizuje.

Przeczytaj Ef 2,10

- ❖ Werset ten wprost mówi, że zostaliśmy stworzeni przez Boga do dobrych czynów.
- ❖ Sformułowanie „przygotował z góry” upewnia nas, że Bóg posiada plan dla naszego życia.

Przeczytaj Flp 2,13

- ❖ Nasze chcenie i działanie mają swój początek w Bogu.
- ❖ Bóg nie tylko pobudza nas do działania, ale i do chcenia. Dzieje się tak dlatego, że Bóg szanuje naszą wolność – dlatego najpierw sprawia, że chcemy jakiegoś dobra, a dopiero potem możemy je realizować.
- ❖ Działanie bez chcenia byłoby działaniem pod przymusem a Bóg miłośnik wolności w ten sposób nie postępuje.

➔ PRZYJRZYMY SIĘ BLIŻEJ

Poznanie woli Bożej to pierwszy krok do jej zrealizowania. Potrzeba jednak czegoś więcej. Przeczytajmy przypowieść o dwóch synach:

Przeczytaj Mt 21,28-32

- ❖ Czy pierwszy syn uznał polecenie swojego ojca za słuszne?
- ❖ Czy spełnił jego wolę? Jak możemy określić jego zachowanie?
- ❖ Dlaczego drugi syn zdecydował się wypełnić wolę ojca?
- ❖ Jezus przez tę przypowieść pragnie nam pokazać, że wypełnienie woli Bożej wymaga 2 etapów: zrozumienia i posłusznego spełnienia. Że wypełnienie woli Bożej to pewien proces. Że lepiej „późno niż wcale”

Przeczytaj Rz 12,1-2

- ❖ Do rozpoznania woli Bożej konieczne jest odnawianie umysłu.
- ❖ W ten sposób rozpoznamy cel „służby Bożej” jakim jest złożenie Bogu ofiary z własnego życia.

Przeczytaj Mt 5,23-24

Kluczowym słowem tego fragmentu jest „wspomnisz”-„przypomnisz sobie”. Będąc w obecności Boga, przed ołtarzem takie przypomnienie pochodzi z Bożego natchnienia. Wyobraźmy sobie sytuację, że człowiek pragnie uczynić rzecz dobrą (złożyć ofiarę), a jednak pojawia się Boże natchnienie, że trzeba coś zrobić najpierw. Takemu natchnieniu trzeba być bezwzględnie posłusznym i wykonać je zanim zrobię „dobrą rzecz”, którą sam człowiek wymyślił. Widzimy więc, że Bóg mówi do nas w sumieniu i, że tego głosu należy słuchać.

Uwaga: jest jednak ważne rozróżnienie. Istnieją sprawy moralne oraz sprawy wymagające rozeznania. Sprawa moralna oznacza bezwzględny nakaz lub zakaz (z którego wynika grzech lub cnota). Np. przebaczenie jest sprawą moralną – należy zawsze przebaczyć. Kłamstwo jest sprawą moralną – nigdy nie należy kłamać. Ale np. wybór takiego czy innego środka lokomocji jest sprawą podlegającą rozeznaniu. Bóg dając nam natchnienie do kupienia roweru albo samochodu chce, byśmy tę kwestię rozeznali, a nie – zawsze szli za pierwszym natchnieniem.

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Elementy potrzebne, aby żyć zgodnie z wolą Bożą:

- pragnienie poznania woli Bożej
- realizacja tego pragnienia poprzez „odnawianie swojego myślenia” i proszenie Boga o ujawnienie nam „kolejnego kroku” na naszej drodze
- konsekwencja w działaniu
- rozliczanie samego siebie, czy tylko przyznałem Bogu rację, czy też wypełniłem jego wolę.

Bóg może wpływać na nasze myślenie, nie łamiąc naszej wolności poprzez:

- bezpośrednio pouczenie – Bóg mówi do nas na modlitwie
- dając przykład – Bóg daje nam przykład w Jezusie, wśród świętych i innych chrześcijan
- Bóg mówi do nas przez innych chrześcijan (napomnienie, rada itp.)
- Bóg mówi do nas w Piśmie Świętym, a także poprzez inne chrześcijańskie książki
- Bóg także czasem zamyka nam w życiu jakieś drzwi, np. zostajemy wyrzuceni z pracy, nie dostajemy biletu na coś, spada na nas choroba. Są to przykre doświadczenia, ale jeśli przyjmiemy je jako wyraz Bożej troski, po pewnym czasie zobaczymy, że Bóg uchronił nas w ten sposób od większego zła.
- Bóg również obdarza nas radością i błogosławieństwem, gdy idziemy dobrą drogą oraz pozwala, by spadły na nas nieszczęścia, gdy idziemy złą.

Powinniśmy nieustannie badać nasze własne „chcienia”, „pomysły”, pragnienia i pytać, które pochodzą od Boga, a które nie. Powinniśmy prosić Boga, by dawał nam takie natchnienia i uczył nas odróżniać je od własnych pomysłów.

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Dzień	Fragment
1	Flp 1
2	Flp 2
3	Iz 55
4	Iz 58
5	Iz 10,1-4; 20-27
6	Mt 5
7	Mt 6

TEMAT 7. PODSTAWOWE ZASADY ROZEZNAWANIA DUCHOWEGO. TRZY RÓŻNE WPŁYWY: BÓG, ZŁY DUCH, WŁASNA NATURA+ŚWIAT.

Cel: zobaczyć, że człowiek podlega różnym wpływom, że jego wolność polega na świadomym wyborze tego, co podpowiada mu jego własna natura (potrzeby, pragnienia), tego co pokazuje mu Bóg lub tego, co podsuwa zły duch. Jest to spotkanie wprowadzające do zagadnienia walki duchowej i rozeznania.

→ CO MOŻEMY POWIEDZIEĆ NA PODSTAWIE OBSERWACJI?

Filozofowie i naukowcy spierają się od wieków na temat tego, czy człowiek jest wolny, czy też jest zdeterminowany. Istnieją różne teorie – jedne mówią, że człowiek jest całkowicie zdeterminowany biologicznie, inne – że jest produktem społeczeństwa, jeszcze inne – że jest zdeterminowany psychologicznie (poprzez swoją naturę, upodobania, itp). Wydaje się jednak oczywiste, że człowiek ani nie jest całkowicie wolny, podlega różnym wpływom, ani też nie jest całkowicie zniewolony – na co dzień podejmuje wiele decyzji, które mają wpływ na jego dalsze życie.

„Rachunek wpływów”

Spróbujmy teraz przez kilka minut przeanalizować nasz ubiegły tydzień – każdą decyzję, wypowiedź, zachowanie, zakup, pomysł, który tylko nam się przypomni. Ważne, żebyśmy oprócz zapisania tych rzeczy spróbowali sobie uświadomić, co lub kto mógł mieć wpływ na nas w każdym z tych przypadków.

Wydarzenie/myśl	Osoba/rzecz/zdarzenie, które na to wpłynęło
-----------------	---

1.
2.
3.
....

Przyjrzyjmy się teraz bliżej tym wydarzeniom i decyzjom.

- ❖ Które z decyzji podjęliśmy pod wpływem „impulsu chwili”?
- ❖ Czy każdy zakup, który zrobiliśmy był planowany?
- ❖ Czy każda wypowiedź lub reakcja była z góry zaplanowana i przemyślana?
- ❖ Co mogło wpłynąć na nasze krótko- i długoterminowe plany?
- ❖ Co przeszkadza nam w podjęciu decyzji?
- ❖ Które pomysły i decyzje trudno nam powiązać z jakimś wpływem?

Właśnie te czyny, decyzje i pomysły, które wydają się powstawać samoistnie są kluczowe dla naszego życia. Nic nie dzieje się bez przyczyny. Czasem tą przyczyną mogą być dawne wpływy (wychowanie), których sobie nie uświadamiamy, czasem skryte pragnienie lub lęk, czasem świadoma manipulacja (np. wpływ reklamy), czasem – natchnienie przychodzące od Boga lub od złego ducha.

→ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Przeczytaj 1J 2,15-17 oraz 1J 3,4-10

- ❖ Św. Jan ukazuje dwa sprzeczne dążenia. Ich źródłem są miłość Boga i miłość tego świata.
- ❖ Trzy główne „kanały” wpływu świata na nas, to pożądliwość ciała, oczu i pycha.
- ❖ Pierwsza pożądliwość to pragnienie przyjemności, druga to pragnienie posiadania
- ❖ Duch tego świata może podsycać te pożądliwości, a przez to - wpływać na nas, poprzez:
 - ✓ bezpośrednią pokusę od wewnątrz,
 - ✓ „zewnątrzną” pokusę (np. reklama),
 - ✓ podsuwanie nam złych wzorców postępowania, rozpowszechnionych w świecie.

Przeczytaj Ga 6,1

- ❖ Paweł zwraca uwagę, że napominać może wyłącznie osoba, która jest sama pod wpływem Ducha. Jednak musi ona uważać, aby napominając drugą osobę sama nie uległa pokusie.
- ❖ Jeśli porównamy pokusę do choroby, to takie „przejęcie” pokusy od drugiej osoby byłoby zarażeniem. Jeśli człowiek próbuje wdać się w dialog z pokusą, często zajmuje ona nasz umysł tak natrętnie, że nie umiemy przestać o tym myśleć

Przeczytaj Jk 1, 12-16

- ❖ Widzimy tu, że źródłem pokusy jest własne pożądanie. Wersety 14 - 15 ukazują proces powstawania pokusy.
- ❖ Istotnie – duch tego świata nie miałby na nas wpływu, gdyby nie istniały w nas „szczeliny”, pragnienia nieuporządkowane lub wprost sprzeczne z pragnieniami Bożymi.
- ❖ Dlatego zamiast walczyć z pokusami, lepiej leczyć własne pożądania. Innymi słowy, pokusy trzeba ucinąć u korzeni. Por. Mt 18,8-9

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Pierwszym wnioskiem z powyższych cytatów powinno być, że musimy odsuwać się od korzenia pokus, a nie walczyć z owocami – pojedynczymi pokusami.

Przeczytaj Mt 12,43-45 oraz Ga 5,16-18

„Życie według Ducha” to nie abstrakcja. Jeśli chcemy żyć według Ducha, musimy poddawać się natchnieniom Ducha Bożego. Aby to robić, trzeba jednak umieć rozróżniać natchnienia przychodzące od Ducha Bożego od tych, które pochodzą z własnej natury i od złego. Istnieją pewne podstawowe zasady, pomagające w rozróżnianiu takich natchnień:

- ❖ Nasze życie musi mieć wyraźny kierunek (nastawienie), w przeciwnym razie rozróżnianie natchnień jest niemal niemożliwe. Zanim więc poddamy się jakiemuś natchnieniu/pomysłowi, musimy zdecydowanie zwrócić swoje serce do Boga.
- ❖ Jeśli zmierzamy ku Bogu, każde natchnienie przychodzące od Boga będzie rodzić w nas pokój i radość. Natchnienie od własnej natury – niepewność. Natchnienie od złego ducha – niepokój, smutek i lęk.
- ❖ Odwrotnie – jeśli nasze życie jest skierowane ku zaspokajaniu własnych pragnień i szukaniu przyjemności, natchnienia pochodzące od Boga będą budzić w nas niepokój, natchnienia od złego ducha lub własnej natury – poczucie zadowolenia. Wypełnienie takiego natchnienia przynosi jednak frustrację i poczucie pustki.
- ❖ Jeśli odczuwamy pustkę, przygnębienie, rozpacz, rozbitcie – nie powinniśmy ulegać żadnym natchnieniom, ale zwracać się ku Bogu i szukać Boga. Nie wolno podejmować decyzji, a już szczególnie ważnych decyzji w „dołku duchowym”.

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Dzień	Fragment
1	1 Kor 2,14-15 - jaka jest podstawa rozeznania
2	Jr 36 - Słowo Boże jest nieodmienne i nie może zostać zniszczone
3	Dn 6 - trudna, ale słuszna decyzja podjęta pod natchnieniem Bożym
4	Hbr 5, 11-14 - konieczność podejmowania na nowo trudu rozróżniania natchnień
5	Dz 5,1-11 - ludzki spryt a Boże Słowo
6	Jr 26 - konieczność postępowania zgodnie z natchnieniem, nawet wbrew „tłumowi”

TEMAT 8. WZRASTANIE W DOBRYM I ODWRACANIE SIĘ OD ZŁA.

Cel: uświadomić sobie, że bycie uczniem Jezusa, poznawanie Go, stanowi niejako pierwszą stronę monety. Drugą zaś jest uwalnianie się od grzechu. Tak jak monety nie da się rozdzielić, tak też nie da się tylko stawać uczniem Jezusa albo tylko walczyć z grzechem. Jedno i drugie muszą istnieć razem.

→ CO MOŻEMY POWIEDZIEĆ NA PODSTAWIE OBSERWACJI?

Wszystkie nasze grzechy zostały nam przebaczone w chwili, gdy zaufaliśmy Chrystusowi, a jednak nadal zmagamy się z grzechem i słabościami. Przebaczenie popełnionych grzechów nie oznacza bowiem przeniesienia do jakiegoś świata, w którym nie ma grzechu. W dalszym ciągu podlegamy trzem wpływom: Ducha Bożego, własnej natury oraz ducha złego (nazywanego czasem duchem tego świata – w domyśle „świata skażonego złem”).

- ❖ Jakie są Twoje doświadczenia w zmaganiu się z grzechem odkąd przyjąłeś Chrystusa?
- ❖ Czy zniknęły wszystkie pokusy?
- ❖ Czy szybciej lub łatwiej zwracasz uwagę na to, że grzeszysz?
- ❖ Jak się czujesz, gdy zdasz sobie sprawę, że popełniłeś grzech?

Znaczenie naszych zmagień

- ❖ Pomyśl o kimś kto jest dla Ciebie ważny (na kim Ci zależy).
- ❖ Jak byś się czuł, gdybyś zawiódł tę osobę w jakiejś ważnej sprawie?
- ❖ Jak te uczucia wpływałyby na Twoją relację z tą osobą? (Twoje działania i reakcje w tej relacji)
- ❖ Jak wpłynęłoby to na Ciebie, gdybyś nie wiedział czy ta osoba jest w stanie Ci przebaczyć?
- ❖ Jaki jest wpływ przebaczenia na relacje między ludźmi?
- ❖ W jaki sposób to wszystko odnosi się do Twojej relacji z Jezusem?

→ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Apostoł Jan pisze do społeczności wierzących, którzy zaniepokoił się fałszywą nauką pewnych nauczycieli. W tym fragmencie rozprawia się z niewłaściwym nauczaniem tych ludzi na temat grzechu. Wszystkie jego wypowiedzi opierają się na tym, jaki jest charakter Boga i na czym polega życie we wspólnocie z Nim.

Przeczytaj Pierwszy List św. Jana 1,5- 2,2

❖ Podstawa (1,5)

To, że Bóg jest światłością i nie ma w Nim żadnej ciemności oznacza, że zło nie może współistnieć z dobrem – w sensie absolutnym

❖ Niewłaściwa relacja (1,6.8.10)

Co to znaczy, że ktoś chodzi w ciemności? Co to znaczy mieć wspólnotę z Bogiem?

Czy przypomina ci to w jakiś sposób sytuację życia w grzechu?

Co spotka człowieka, który chodzi po ciemku (lub niewidomego), gdy napotka na przeszkodę?

❖ Właściwa reakcja (1,7.9)

Co to znaczy chodzić w światłości – w zwykłym ludzkim sensie?

Co się dzieje z nami i z naszym grzechem, gdy chodzimy w światłości?

❖ Właściwa reakcja na grzech (1,9)

Co to znaczy „wyznawać”? Co to znaczy, że Bóg odpuszcza nam grzechy i oczyszcza nas z wszelkiej nieprawości?

❖ Właściwe dążenie (2,1)

O co powinniśmy się starać w związku z grzechem?

❖ Nasza nadzieja (2,2)

Co to znaczy, że Jezus jest naszym Rzecznikiem i ofiarą przebłagalną?

Widzimy więc, że zło nie może współistnieć z dobrem – w sensie absolutnym. Ten kto grzeszy, ten kto żyje w kłamstwie – chodzi w ciemności. Grzech powoduje (wtórną) ślepotę. Jeśli chodzimy w grzechu, tracimy światło duchowe. Jednak Bóg oczyszcza nas z grzechu, żebyśmy mogli widzieć, żebyśmy umieli wybierać nową, lepszą drogę.

Przeczytaj Łk 11,23-26

- ❖ Człowiekiem, który tylko odrzuca grzech, a nie chodzi w świetle wraca do pierwotnego stanu.
- ❖ Z przyczyn psychologicznych (nawyk) oraz duchowych (pokusa) nie wystarczy starać się nie popełniać grzechu, żeby uwolnić się od niego.
- ❖ Jezus w tym napomnieniu przestrzega nas, że nie można być pewnym siebie duchowo. Tylko Jezus daje pełne uwolnienie. Sama „moralność” bez Jezusa jest stanem chwiejnym.
- ❖ Wersetów 24-26 nie można zrozumieć bez wersetu 23. Jaki z tego wniosek dla nas? Musimy koncentrować się na naszej relacji z Jezusem, na wypełnianiu Jego woli i słuchaniu Go – nie na samej walce z grzechem.

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

- ❖ Jaka powinna być nasza reakcja na grzech?
 - Które dziedziny naszego życia były idealne, gdy zaufaliśmy Jezusowi jako Panu i Zbawicielowi? Ile grzechów zostało nam wtedy wybaczonych? (Zobacz List do Kolosan 2,13.14)
 - W jaki sposób Bóg rozprawia się z grzechem i niedociągnięciami, których nawet sobie nie uświadamiamy? (zobacz Pierwszy List św. Jana 1,7)
 - Co powinniśmy zrobić, kiedy zauważymy, że jesteś nieposłuszni Bogu? (zobacz Pierwszy List św. Jana 1,9)
- ❖ Wyznawanie grzechów jest przyjmowaniem Bożego punktu widzenia:
 - Zgadza się, że popełnili grzech.
 - Zgadza się, że Bóg wybaczył ten grzech.
 - Odwracamy się od grzechu.
 - Naprawiamy skutki grzechu (zadośćuczynienie).
- ❖ Jak sądzisz, co się będzie działo ze zdolnością do rozpoznawania grzechu im dłużej będziesz chodził z Bogiem?

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Dzień	Fragment
1	Łk 11,5-13
2	Rz 6
3	Rz 7
4	Ez 18
5	Mk 3,31-34
6	Mt 13
7	Łk 13,20-30

TEMAT 9. WALKA DUCHOWA

Cel: Jest to spotkanie kluczowe – chodzi zarówno o uświadomienie sobie, jak poważną sprawą jest walka duchowa, jak i o rozpoznanie w swoim dotychczasowym życiu, że cały czas walka ta trwała i trwa we mnie. Musimy koniecznie zrozumieć, że walka duchowa nie polega na walce człowieka bezpośrednio z szatanem, ale raczej na nieustannym wybieraniu Jezusa i powracaniu pod Jego sztandar oraz walce ze „starym człowiekiem” w sobie (czyli inaczej mówiąc z myśleniem czysto zmysłowym lub cielesnym).

→ CO MOŻEMY POWIEDZIEĆ NA PODSTAWIE OBSERWACJI?

Fakt, że Jezus wszedł do naszego życia nie uwalnia nas od wewnętrznych zmagania. Wielu chrześcijan jest tym zaskoczonych. Nie są oni właściwie przygotowani na tę wewnętrzną walkę. Codziennosc często przerasta nasze umiejętności duchowe.

- ❖ Do jakiego stopnia doświadczyłeś wewnętrznych zmagania między sferami konfliktowymi w Twoim życiu, to znaczy kiedy musiałeś wybierać między swoją wolą, a wolą Chrystusa ?

Znaczenie naszych zmagania

- ❖ Dlaczego, Twoim zdaniem, wielu ludzi, którzy szczerze zaufali Jezusowi, nadal ponosi porażki w tej wewnętrznej walce?
- ❖ Jak się czują ludzie, gdy stoją wobec ważnego wyzwania, na które nie są przygotowani? Na przykład, jakbyś się czuł, gdybyś trafił do grupy zaawansowanej na kursie językowym, jeżeli wcześniej nawet nie nauczyłeś się podstaw tego języka?

Aby zwyciężać w wewnętrznej walce, jaka toczy się w naszym chrześcijańskim życiu, musimy najpierw zrozumieć i przyswoić sobie podstawowe prawdy odnoszące się do naszej relacji z Chrystusem.

Pomyśl o tym...

Każdy czasem doświadcza wewnętrznej walki, kiedy pojawia się w nim konflikt pomiędzy dobrymi i złymi pragnieniami. Jednak człowiek, który zaufał Chrystusowi odczuje taką walkę znacznie mocniej. Osobie wierzącej nie chodzi o posłuszeństwo jedynie dla uspokojenia sumienia czy czegoś podobnego. Chodzi przecież o to, żebyśmy szczerze nie chcieli zasmucać naszego Mistrza. I tu czasem powstaje konflikt pomiędzy pragnieniem postępowania zgodnie z wolą Bożą, a pragnieniem życia na nasz własny sposób, zgodnie ze starymi przyzwyczajeniami do zadowalania tylko siebie. Mamy jednak dobrą wiadomość. Doświadczenie tego rodzaju zmagania to świadectwo o tym, że zachodzą w naszym życiu prawdziwe przemiany. One są rezultatem więzi z Jezusem Chrystusem.

→ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Przeczytaj Ga 5, 16-25

Apostoł Paweł napisał ten list do grupy wierzących, którzy także borykali się z takimi konfliktami, Mówiono im, że rozwiązanie polega na jeszcze większym wysiłku, na posłuszeństwie PRAWU - czyli pisany przykazaniom stwierdzającym, co jest słuszne, a co nie. Ale święty Paweł uświadamiał tym ludziom, że sami w sobie nie mają tej mocy, która pozwala przestrzegać wszystkich nakazów prawa, My także nie posiadamy takiej siły.

Konflikt (Ga 5,16-18)

- ❖ Czym są dwie strony tego konfliktu? To Ciało i duch. Ale nie chodzi o przeciwstawienie dosłowne, raczej o przeciwstawienie myślenia cielesnego myśleniu duchowemu. Słowo „CIAŁO” oznacza tu „grzeszną naturę”. Kiedy zostaje użyte w ten sposób, nie odnosi się do aspektu fizycznego człowieka. Jest raczej tym aspektem w ludziach, który nie zależy od Boga, który przeciwstawia się Jemu i Jego drogom. Porównaj List do Rzymian 8,5-8.

Konsekwencje (Ga 5,19-23)

To, co jest źródłem naszych pragnień, będzie decydowało o tym, jakie będą nasze uczynki.

- ❖ Co się dzieje kiedy nie panuje nad pragnieniami grzesznej natury? (Ga 5,19-21)
- ❖ Co jest następstwem chodzenia w Duchu? (Ga 5,22-23). Zauważ, że Duch zawsze prowadzi nas do tego, co dobre, a nigdy nie skłania nas do złego. (Ga 5,23)

Wniosek (GA 5,24-25)

- ❖ Według wersetu 24, w jaki sposób zmienia się nasza postawa wobec grzesznej natury?
- ❖ Skoro żyjemy już w Duchu, to co powinno charakteryzować nasz związek z Duchem? (Ga 5,25)

Podsumowanie:

Pismo Święte **STWIERDZA**, w co powinniśmy **WIERZYĆ**. Jaka jest prawda o Tobie samym w omawianym kontekście? Pismo Święte **NAKAZUJE**, co powinniśmy **ROBIĆ**. Co ty masz zrobić? Pismo Święte **OBIECUJE**, czego powinniśmy **OCZEKIWAĆ**. Jakie będą skutki w Twoim życiu?

→ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Istnieją dwa typowe scenariusze wzrastania w relacji z Bogiem.

SCENARIUSZ A: mimo, że szczerze chcę podobać się Bogu, czasami znajduję pewne obszary w moim życiu, które z pewnością Mu się nie podobają. Może to być postawa wobec czegoś lub moje postępowanie. Nie zamierzałem być nieposłuszny. Ale coraz więcej dowiaduję się o Bogu i zaczynam lepiej zdawać sobie sprawę z tego, czym jest grzech. Co mam robić? Po prostu dziękuję Bogu za to, że wybaczył mi już wszystkie grzechy, proszę Go o miłość i przebaczenie przez wiarę i ufam, że ma moc zmienić te obszary. To pozwala mi dalej cieszyć się obcowaniem z Bogiem.

SCENARIUSZ B: Przypuśćmy, że decyduję się zgrzeszyć, okazuję wyraźne nieposłuszeństwo. Co robię potem?

Wyjście A.

Aby zareagować na grzech we właściwy sposób, wyznaję go Bogu i odwracam się od tego grzechu. Wyznaję, że brakuje mi siły do życia chrześcijańskiego i proszę z wiarą, by Duch nappełnił mnie swoją mocą.

Najprostszym sposobem zapamiętania jest użycie tego obrazowego określenia „duchowe oddychanie”. Fizycznie, wydychamy zanieczyszczone powietrze i wdychamy czyste. Duchowo, wydycham przez wyznawanie grzechów (Pierwszy List Jana 1,9) i wdycham przez nappełnienie Duchem Świętym. Ten moment jest kluczowy. Jeśli go zabraknie nie zrealizuje się kolejny krok. Tak więc kiedy rozprawiam się ze swoim grzechem i polegam na Duchu Świętym staję się bardziej dojrzały duchowo i obserwuję owoc Ducha, który we mnie się rodzi (List do Galatów 5,22-23).

Wyjście B.

Odmawiam rozprawienia się z moim grzechem i z czasem staję się coraz bardziej podobny do „świata”, tak jak Koryntianie (Pierwszy List do Koryntian 3,1-4).

- ❖ Kiedy patrzysz na schemat, w którym miejscu tego procesu widzisz samego siebie?

Cztery kroki pomogą ci przełożyć te prawdy na działanie.

Rozpoznaj konflikt, problem.

Pamiętaj o źródle konfliktu - pragnienia Ducha Świętego przeciwko pragnieniom grzesznej natury.

Odrzuć pragnienia Twojej grzesznej natury.

Polegaj na mocy Ducha Świętego do obdarzania Cię Jego owocami w Twoim życiu.

Rozważ następujący przykład.

Twój kolega lub koleżanka, z którą mieszkasz sprawiła Ci ogromną przykrość. Co robisz?

Rozpoznajesz konflikt pomiędzy chęcią zdenerwowania się i wyrównania rachunków a pragnieniem przebaczenia i odbudowania relacji.

Pamiętasz o źródle tej wewnętrznej walki, która toczy się między grzeszną naturą a Duchem Świętym.

Odrzucasz pragnienie grzesznej natury, aby się złościć i oddać pięknym za nadobne.

Polegasz na mocy Ducha Świętego, który da Ci siłę do szczerej miłości i przebaczenia oraz da Ci mądrość do właściwych reakcji.

- ❖ Czy jest jakaś dziedzina Twojego życia, w której teraz zmagasz się z konfliktem? W jaki sposób mógłbyś zastosować te kroki?

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

1	Rz 7
2	Ef 6
3	Kol 2-3

TEMAT 10. ŚWIADECTWO

Cel: odnaleźć zależność między przekazywaniem wiary innym a wzrostem duchowym. Pomoc w rozpoznaniu, jak mogę w swoich realiach życia świadczyć o Jezusie.

→ CO MOŻEMY POWIEDZIEĆ NA PODSTAWIE OBSERWACJI?

Wyobraź sobie naukowca, który wynalazł lek, skutecznie likwidujący wszystkie rodzaje nowotworów. Jak może przekazać światu wspaniałą wiadomość, że każdy, kto skorzysta z jego odkrycia, nie zachoruje na raka? Najprawdopodobniej opublikuje wyniki swoich badań, w swoim środowisku będzie opowiadał o swoim odkryciu, może nawet wyjedzie za granicę lub wykorzysta massmedia, aby cały świat dowiedział się o tej dobrej nowinie. O to chodzi w głoszeniu prawdziwej Dobrej Nowiny – aby **wszyscy** ja poznali!

→ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Przeczytaj J 3,16-18

- ❖ Po co Jezus przyszedł na świat?
- ❖ Co stanie się z tymi, którzy uwierzą?
- ❖ A z tymi, którzy odrzucają Jezusa?
- ❖ Na podstawie tego, co dowiedziałeś się o miłości Boga i grzechu człowieka, jak myślisz: dlaczego tak ważne jest przyjęcie Jezusa?

Przeczytaj Mt 28,18-20

- ❖ Chrześcijaństwo to nie jest prywatna sprawa? Jeżeli to, co Bóg objawił jest prawdą, to trzeba o tym mówić, bo od tego zależy życie innych ludzi!
- ❖ Pamiętaj! Nakaz „idźcie i nauczajcie wszystkie narody” Jezus skierował do wszystkich wierzących.

Warunki konieczne, aby inni ludzie mogli przyjąć Jezusa:

- ❖ Najpierw muszą usłyszeć o Jezusie - Rz 10,13-15a
- ❖ Muszą też zobaczyć, „posmakować” jak wyglądają uczniowie Jezusa i jak żyją (Mt 5,13-16)
- ❖ Dobre, chrześcijańskie życie nie wystarczy. Trzeba być gotowym dać odpowiedź, dlaczego tak a nie inaczej żyję i dlaczego jestem „inny” 1P 3,15

Przeczytaj Dz 4,1-4; 17-21 oraz 29-31

- ❖ Tym, którzy świadczą o Jezusie mogą grozić gwałtowne reakcje.
- ❖ Tak jak kapłani żydowscy bronili „status quo” ponieważ poczuli się zagrożeni Dobrą Nowiną tak i dzisiaj wielu ludzi nie chce żadnej zmiany. Choć jest im źle, wolą psioczyć, złorzeczyć, a nie przyjąć Dobrą Nowinę .
- ❖ Jednak ta gwałtowna reakcja nie może przeszkodzić Bogu w jego działaniu.
- ❖ Werset 20 mówi o tym, że uczeń Chrystusa nie może przestać głosić Jego imienia i Jego mocy Bo nie jest to jakaś teoria, ale coś, czego doświadczył i doświadcza.
- ❖ Aby głoszenie Dobrej Nowiny było owocne potrzebna jest modlitwa: za siebie i innych oraz napełnienie się Duchem Świętym.
- ❖ Szczególnie potrzebny jest również od Boga dar odwagi, o który powinniśmy się modlić.
- ❖ Na potwierdzenie prawdziwości Dobrej Nowiny można oczekiwać od Boga znaków i cudów. Tam, gdzie głoszone jest Słowo, tam też Bóg objawia w mocy swoje Królestwo.

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Mówienie o Jezusie jest bardzo ważne, ponieważ od tego, czy inni usłyszą o Nim może zależeć ich życie wieczne. Spróbujmy teraz zastanowić się, co może być przeszkodą w składaniu świadectwa życiem i słowem:

- wstyd
- agresja /odrzućenie ze strony bliskiej rodziny, przyjaciół
- nieumiejętność
- brak okazji do „głębszej rozmowy”
-

Przeczytaj Mt 10,32-33

- ❖ Widzimy tu, że świadectwo o Jezusie decyduje o naszym własnym zbawieniu. Jeśli nie będziemy świadczyć, zostaniemy odrzućeni.
- ❖ Czy możemy więc powiedzieć sobie „niech inni mówią o Jezusie”?

Przeczytaj Dz 26,9-23 i na przykładzie świadectwa św. Pawła znajdź odpowiedź na pytanie: jak najlepiej świadczyć, aby było to przekonujące dla innych?

Najlepiej powiedzieć, co się stało z nami według schematu:

- jakim człowiekiem byłem kiedyś,
- jakie znaczenie miało spotkanie z Jezusem,
- jak to wpłynęło na moje życie ale nie koncentrować się tylko na dalekiej przeszłości, ale na tym, jak teraz wpływa to na moje życie.

Czasami ogarnia nas wstyd, ale wtedy powinniśmy pamiętać o tym, co pisze św. Paweł, że Ewangelia jest „mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy” (Rz 1,16). Słowo Boże zawiera również wskazówki dla tych, którzy są bardzo nieśmiali i nie potrafią opowiadać o Jezusie. Jeżeli sami jeszcze nie umiemy przekazać Dobrej Nowiny, przyprowadzajmy innych do miejsc, w których ktoś opowiada Ewangelię (por. J 1,39: „chodźcie, a zobaczycie”). Nie wszyscy będą „Piotrami”, ale wszyscy mogą być „Andrzejami” (por. por.: J 6,8; J 12,22 - Andrzej przyprowadził brata - Szymona Piotra, który został pierwszym papieżem!).

- ➔ Zrób sobie listę pięciu osób, o których zbawienie będziesz się modlił. Jeżeli będziesz miał okazję, opowiedz im o Jezusie.

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Dzień	Fragment
1.	Mt 28,18-20
2.	1P 3,15 Dz 1,8
3.	1Tes 1,5
4.	Dz 3,1-16
5.	Dz 4,29-31

TEMAT 11. OSOBISTE POZNANIE BOGA I UPODOBNIENIE SIĘ DO NIEGO

Cel: zwrócić uwagę na ostateczny cel bycia uczniem Chrystusa czyli na poznanie Boga twarzą w twarz. Zobaczyć, że doskonałość nie polega na byciu nienagannym moralnie, ale na byciu blisko Boga. Pokazać możliwy rozdźwięk między wyznawaną prawdą a pragnieniami własnego serca (wierzę w Boga jako najwyższe dobro, ale pragnę ... czego innego).

→ CO MOŻEMY POWIEDZIEĆ NA PODSTAWIE OBSERWACJI?

- ❖ Widzimy, że wielu ludzi mówi, że szukają Boga.
- ❖ Jednak wciąż rośnie liczba osób, które twierdzą, że Bóg ich w ogóle nie obchodzi. Żyją przyjemnościami, chwilą, muszą ciągle wypełniać czymś pustkę egzystencjalną.
- ❖ Są też i tacy, którzy chcą niszczyć religię, przeciwstawiają się chrześcijaństwu, próbują usunąć je z życia publicznego.
- ❖ Widzimy więc trzy „postawy” serca człowieka: silne pragnienie Boga, silne odrzucenie Boga i pustkę? Ale jak mówi św. Augustyn – serce człowieka jest niespokojne, dopóki nie odnajdzie Boga.

→ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Przeczytaj Kol 3,1-4

- ❖ Tekst ten mówi o kierunku, w jakim powinno zmierzać nasze życie czyli ku górze.
- ❖ Z tego fragmentu nie wynika, że w ogóle nie powinniśmy się interesować rzeczami doczesnymi ale nie mogą one być w centrum naszych pragnień.
- ❖ Tajemnicze słowa, że „umarliśmy i nasze życie jest ukryte w Bogu” oznaczają, że doczesne pragnienia muszą ustąpić duchowym oraz, że nie jesteśmy już „starymi ludźmi”, lecz przybranymi dziećmi Boga.
- ❖ Ostatecznym celem naszego życia jest spotkanie z Bogiem, życie w Bożej chwale.

Przeczytaj Rz 14,7-9

- ❖ Słowa, że zarówno w śmierci, jak i życiu należymy do Boga oznaczają, że Bóg nie chce spotkania z nami dopiero po naszej śmierci, ale już teraz. Nie można ostro rozróżniać życia „teraz” (byle jakie...) i „po śmierci” (wspaniałe)

Przeczytaj Łk 10,21-24

- ❖ Różnica między uczniem Chrystusa a człowiekiem mądrym lub bogatym na sposób światowy polega na tym, że ten pierwszy ma prawdziwe poznanie Boga a drugi – może jedynie szukać Boga.
- ❖ Ludzi, którzy mówią, że szukają Boga, ale nie chcą być uczniami Chrystusa błędzą. Próby odnalezienia Boga poza Chrystusem skazane są na niepowodzenie

Przeczytaj Mt 5,43-48

Często ostatnie słowa tego fragmentu brane są poza kontekstem – tak jakby Chrystus wzywał nas do jakiejś abstrakcyjnej perfekcyjności. Spróbujmy zrozumieć, co ma na myśli Chrystus, mówiąc, że mamy się upodobnić do Boga, być doskonali tak jak On:

- ❖ Dzieckiem Boga może być nazwany ten, kto kocha swych wrogów.
- ❖ Bóg traktuje tak samo dobrych, jak i złych ponieważ jest sprawiedliwy, a jednocześnie miłuje wszystkich ludzi. Sprawiedliwość bez miłości nie ma sensu.
- ❖ Aby móc dobrze traktować swoich wrogów potrzebne jest min. przebaczenie, wielkoduszność, wyobraźnia.

Przeczytaj J 17, 1-26

W jaki sposób możemy naprawdę poznać Boga-Ojca? Jest to kluczowy tekst, wypowiedziany przez Jezusa tuż przed Jego męką. Spróbujmy zrozumieć go choćby po części.

- ❖ Z wersetu 25 wynika, że tylko uczeń Chrystusa może naprawdę poznać Boga.
- ❖ Skutek poznania Boga jest miłość.
- ❖ Jaki jest związek prawdy i świętości (w. 17-19)? Świętość zawsze łączy się z poznaniem prawdy.
- ❖ Naszym celem w wieczności (w.3) jest poznanie Boga.
- ❖ Chrystus wielokrotnie przeciwstawia w tym fragmencie świat oraz swoich uczniów ponieważ świat (czyli natura) nie może sama z siebie poznać Boga. Tylko Bóg może sam dać się poznać, komu zechce.

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Widzimy, jak silny związek istnieje pomiędzy słuchaniem słowa Bożego a prawdziwym poznaniem Boga. Nie oznacza to, że ludzie szukający Boga, a nie znający Chrystusa skazani są na całkowitą rozpacz. Istnieją rozmaite drogi, które mogą podprowadzić ich we właściwym kierunku:

- modlitwa, medytacja
- zamiłowanie do filozofii, próba zrozumienia świata
- pasja naukowa
- zamiłowanie do piękna, sztuki, muzyki, literatury
- wrażliwość na potrzeby innych itp.

Są to niejako boczne drogi prowadzące na drogę główną, która jest tylko jedna, a jest nią Jezus Chrystus. Ważnym pytaniem jest teraz:

- ❖ Czy mamy chodzić po tych bocznych drogach, gdy już odnaleźliśmy główną?
- ❖ Czy te drogi muszą być konkurencyjne względem głównej?
- ❖ Wszystkie boczne drogi min. modlitwa, filozofia, sztuka, wrażliwość są potrzebne, gdy łączą się ze słuchaniem Słowa Bożego. Tym co szczególnie upodobia nas do Boga i zbliża do Niego jest miłość do innych ludzi, miłosierdzie i poznawanie prawdy od samego Boga.

Zadają sobie trzy istotne pytania:

- ❖ Czy rzeczywiście w centrum mojego życia jest pragnienie poznania Boga i spotkania z Nim?
- ❖ Na ile umiem być doskonały na miarę Bożą i traktować wszystkich z miłością, nawet wrogów?
- ❖ Czy tak rozporządzam swoimi zajęciami, żeby mieć czas na słuchanie Boga i otwieranie się na Jego głos zwrócony bezpośrednio do mojego serca?

Nie są to pytania banalne. Od odpowiedzi na nie zależy, czy rzeczywiście posuwam się naprzód w swojej drodze do Boga, czy tylko oszukuję sam siebie. Oczywiście zdecydowanie twierdząca odpowiedź na wszystkie trzy pytania może wymagać dłuższego okresu „umierania starego człowieka” w nas samych, ale warto co jakiś czas sprawdzać samego siebie, odpowiadając ponownie na te pytania.

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Dzień	Fragment
1	Flp 3
2	2Kor 5
3	Rz 8,18-30
4	Ps 62
5	Ps 42
6	Ps 90

TEMAT 12. NAPRAWIANIE ZŁA

Cel: uświadomić sobie, że choć grzech jest wybaczony, mogą istnieć jeszcze złe skutki grzechu. Niektóre z nich można naprawić, niektóre trzeba przyjąć i pozwolić, aby Bóg nas uchronił od potencjalnego zła. Odróżnić grzech (wypowiedzenie relacji z Bogiem) od błędu (niedoskonałe postępowanie, skutek niedojrzałości).

→ CO MOŻEMY POWIEDZIEĆ NA PODSTAWIE OBSERWACJI?

Spróbuj teraz postawić sobie kilka pytań odnośnie własnego życia:

- ❖ Czy jest jakieś zło, które popełniłem przed laty, a które ciągnie się za mną aż do dziś?
- ❖ Czy są w moim życiu jakieś złe nawyki, nałogi?
- ❖ Czy są osoby, którym nie potrafię wybaczyć?
- ❖ Czy są jakieś decyzje, które podjąłem kiedyś, a teraz żałuję?
- ❖ Czy doświadczam, że przeszkadzają mi w życiu np. braki w wykształceniu, albo brak jakichś umiejętności?

Zauważyłeś, że niekoniecznie wszystkie powyższe punkty możemy osądzić jednoznacznie jako grzech! Niektóre mogą być wynikiem niedojrzałości, błędów, zaniedbania itp. Grzech wymaga pojednania, przebaczenia. Niedoskonałość – czasem trzeba ją zaakceptować, czasem powoli naprawiać.

→ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Przeczytaj Mt 5,22-24

- ❖ Jak myślisz, co stało się, że Jezus każe najpierw pojednać się z bratem?
- ❖ Dlaczego Jezus proponuje pojednać się z bratem? Czy nie wystarczyłoby?
- ❖ Musimy pamiętać, że nie wystarczy pojednać się z Bogiem. Oprócz pojednania z Bogiem trzeba jeszcze odbudować zniszczoną relację (naprawić zło, którego grzech był powodem)

Przeczytaj Łk 17,3-4

- ❖ Jak powinienes zareagować, jeżeli ktoś prosi cię o przebaczenie?
- ❖ Ile razy na dzień powinienes to uczynić?
- ❖ Twojemu bratu jest potrzebne twoje przebaczenie. Gdy przebaczam doświadczam wtedy Bożego błogosławieństwa, a oprócz tego jestem współbudowniczym pojednania.
- ❖ Jak myślisz, czy powinienes na prośbę o przebaczenie odpowiedzieć bratu: „wszystko w porządku, nic się nie stało”? Nie! Zło, które popełnił było złem. Machnięcie ręką doprowadzi do zlekceważenia tego zła. Chodzi o to, że pomimo zła, które ci wyrządził, ty przebaczasz.

Przeczytaj 2Kor 7,8-11

- ❖ Smutek z powodu złego postępowania, który nie zmierza do żalu i nawrócenia zmierza do śmierci
- ❖ Prawdziwy żal za grzechy prowadzi do nawrócenia.
- ❖ Nawrócenie to zmiana swojej postawy, powrót do Boga i pełnienia Jego woli.

Przeczytaj 1J 1,9

- ❖ Nie mogę cofnąć tego, co uczyniłem- tak względem Boga, jak i człowieka.
- ❖ Mogę natomiast pojednać się z Bogiem przez przyznanie się do grzechu, żal za niego i przyjęcia Bożego przebaczenia, które dokonało się w Jezusie (jest to duchowe oddychanie).

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Naprawianie zła (grzechu) polega na:

- Szczerym przyznaniu się do popełnionego zła.
- Nawróceniu, tzn. wyrzeczeniu się zła i zdecydowaniu, że nie chcę go popełniać oraz na żalu za to zło, które popełniłem.
- Prośbie o przebaczenie.
- Zadośćuczynieniu (naprawienie wyrządzonej krzywdy lub podjęcie jakichś czynów pokazujących, że moje nawrócenie jest szczerze; uwaga: te czyny pokazują, że naprawdę żałuję i zmieniam swoją postawę, natomiast nie są one przyczyną przebaczenia).

Naprawianie błędów (niedoskonałości itp.) polega na:

- Uczeniu się odmiennego, lepszego sposobu postępowania.
- Uczeniu się umiejętności rozeznawania, co jest mniej, a co bardziej ważne.

W swoim postępowaniu spróbuj rozpoznać, czy popełniłeś zło przeciwko Bogu czy też przeciwko człowiekowi i w zależności od tego szukaj pojednania z Bogiem lub z Bogiem i człowiekiem. Niech pomocny będzie dla Ciebie następujący przykład:

Staszek idzie ulicą i dostrzega Franka. Pojawia się w jego umyśle uwaga: „Franek jest gburem”. Do tej pory jest to tylko pokusa i Staszek nie musi przeproszać ani Franka, ani Pana. Ale Staszek zatrzymuje się przy tej myśli i mówi sobie: „Rzeczywiście on jest gburem!”. Powinien wyrazić swój żal względem Pana, ale nie Franka. Jeżeli jednak podejdzie do Franka i powie mu: „Ale ty jesteś gburem!”, musi się nawrócić i prosić o przebaczenie tak Franka, jak i Pana.

Przeczytaj J 14,16 i Ap 12,10.

- ❖ Na podstawie tych cytatów widzimy po co Duch Święty pokazuje grzech, a w jakim celu robi to szatan.
- ❖ Duch Święty jest tym, który przekonuje o grzechu ze względu na nasze dobro (abyśmy mogli żałować, wezwać Zbawiciela i być uwolnionym od grzechu i jego konsekwencji).
- ❖ Szatan jest oskarżycielem i pragnie naszego zatracenia.

Staraj się w życiu naśladować postawę Piotra (Mt 26,74-75), a nie Judasza (Mt 27,3-5). Owocem postawy Judasza jest śmierć, a postawy Piotra życie. Obydwoje zgrzeszyli przeciw Panu, ale jeden żałował i się nawrócił, a drugi uległ samopotępieniu.

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Dzień	Fragment
1.	Mt 5,23-24
2.	Mt 18,15.21-22
3.	2Kor 7,8-11
4.	J 14,16
5.	Ap 12,10
6.	Mt 27,3-5
7.	Mt 26,74-75

TEMAT 13. DOJRZAŁOŚĆ DUCHOWA A PSYCHOLOGICZNA. RELACJA JA-BÓG, JA-INNI ORAZ JA-JA SAM.

Cel: uświadomić sobie, że rozwój duchowy i psychiczny są równoległe. Nie są tym samym, ale też nie są niezależne od siebie. Zobaczyć, że relacja ja-Bóg nie jest jedyną, która jest ważna dla Boga. Zależy Mu także na moim rozwoju w pozostałych dwóch relacjach (ja-inni ludzie, ja-ja sam).

➔ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Przeczytaj 1J 4,7-21

W tym fragmencie apostoł mówi o związku między relacją ja-Bóg a relacją ja-inni ludzie.

- ❖ Pierwszą konsekwencją miłości Boga do nas jest nasza miłość do bliźnich.
- ❖ Bóg daje nam miłość jako dar.
- ❖ Ważne jest zrozumienie, że to Bóg pierwszy nas umiłował. Jeśli nie doświadczamy nadprzyrodzonej miłości Boga w swoim życiu, na próżno będziemy usiłować kochać ludzi. W pewnym momencie nie wystarczy nam siła, bo kochanie mocą swojej własnej psychiki wyczerpuje.
- ❖ Apostoł Jan przeplata w tym tekście słowa odnoszące się do wyznawania Jezusa jako Syna Bożego ze słowami zachęty do miłości wzajemnej ponieważ wyznawanie Jezusa jako Pana jest pierwszym sposobem odbudowy duchowej (patrz – oddychanie duchowe).
- ❖ Czy możesz podać jakieś przykłady z własnego życia, kiedy po ludzku nie starcza już siły, żeby kochać, żeby być uprzejmym?

Przeczytaj Mt 18,18-22

Widzimy tu, jak wielką moc ma trwanie we wspólnocie z innymi chrześcijanami. Nie jest to tylko kwestia doczesna, ale wieczna.

- ❖ Słowa z tego fragmentu skierowane są nie tylko do apostołów ale do wszystkich chrześcijan – uczniów Chrystusa.
- ❖ Słowa „będzie związane w niebie” oznaczają, że to, co czynimy razem jako uczniowie Chrystusa ma znaczenie na wieczność.
- ❖ Jedność między ludźmi jest czymś nadprzyrodzonym ale konkretne działanie jest czymś ludzkim, naturalnym. Ostateczny skutek zjednoczenia jest i wieczny, i naturalny.
- ❖ Jak sądzisz, dlaczego Piotrowi nasunęło się takie pytanie? Jaki ma związek z poprzednimi słowami? Ponieważ jedność wymaga przebaczenia.

Przeczytaj 1Kor 3,1-23

- ❖ Naszym fundamentem jest Jezus Chrystus!
- ❖ Nie można zbawić się, czyli osiągnąć celu życia duchowego bez tego fundamentu.
- ❖ Nie wszyscy ludzie wchodząc do nieba będą mieli „taki sam ładunek” dobra. Jedni budują lepiej, drudzy gorzej. To właśnie jest wymiar dojrzałości naturalnej. „Niech każdy baczy, jak buduje” oznacza, że musimy dbać o to, by budowla miała stale związek z fundamentem oraz aby była z dobrego materiału.

➔ PRZYJRZYMY SIĘ BLIŻEJ

Czy w swoim własnym życiu doświadczasz także słabości związanych z własną psychiką?
Spróbujmy wyliczyć kilka możliwych wymiarów takiej słabości:

- łatwe męczenie się
- trudności w koncentracji, zrozumieniu
- upodobanie do jednych ludzi, awersja do drugich
- skutki wcześniejszego nieuctwa
- złe nawyki
- choroby fizyczne, psychiczne, fobie, nerwice...
- „słaba wola”
- łatwe denerwowanie się
- poczucie winy, poczucie niższości
- ...

Jak te ludzkie słabości wpływają na twoją:

- modlitwę
- zrozumienie prawd duchowych
- szacunek dla drugich ludzi
- możliwość współpracy z innymi ludźmi
- możliwość podejmowania zadań w Kościele, rodzinie

Zauważ, że

- ❖ nie koniecznie mądrość „akademicka” zawsze przekłada się na mądrość życiową;
- ❖ nie wszyscy, którzy mają najlepsze oceny w szkole, mają później najbardziej udane życie rodzinne;
- ❖ nie wszyscy najwięksi święci byli jednocześnie największymi geniuszami ;
- ❖ Nawiązując do omawianych dzisiaj cytatów, widzimy na czym może polegać fałszywa pobożność. Na:
 - Rozdzielaniu miłości Boga od miłości człowieka.
 - Budowaniu na ludzkich upodobaniach zamiast na fundamencie – na Jezusie.
 - Myśleniu w kategoriach „ja-Bóg”, z pominięciem „my-Bóg”, tak jakby inni ludzie nie mieli żadnego wpływu na moją relację do Boga i odwrotnie – Bóg na relację do innych.

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Wnioski praktyczne jakie możemy wyciągnąć:

- ❖ odnośnie naszej pobożności (relacji z Bogiem):
 - że nie można jej rozdzielać od reszty życia
 - że trzeba mocno trzymać się fundamentu
- ❖ odnośnie naszego wzrostu duchowego:
 - że dokonuje się równocześnie z dojrzewaniem w innych sferach
 - że jest częściowo niezależny od innych czynników (np. mądrości czysto ludzkiej)
- ❖ odnośnie naszego dojrzewania psychologicznego:
 - że niedojrzałość psychologiczna może mieć negatywny wpływ na wymiar duchowy
 - że dojrzewanie duchowe wspomaga dojrzewanie psychologiczne, ale nie jest dokładnie tym samym
- ❖ odnośnie naszych relacji z innymi ludźmi

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Przeczytaj cały List św. Jakuba.

TEMAT 14a. DUCH ŚWIĘTY – CO CZYNI?

Cel: Przypomnieć sobie, jak ważną rolę odgrywa w życiu ucznia Chrystusa Duch Święty. Uświadomić sobie, że napełnianie się Duchem – to nie jednorazowy „odjazd”, ale stały trud współpracy z Nim.

→ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Już w ST Duch Święty zstępował na konkretnych ludzi, w konkretnym czasie, w celu spełnienia konkretnych zadań:

- ❖ Wj 31,3-5 - napełnia artystę Besaleela do wykonania pracy artystycznej, która wywołuje duchowy oddźwięk na innych ludzi;
- ❖ Sdz 6,15.34 - napełnia Gedeona i uzdalnia go do sprawowania przywództwa;
- ❖ Sdz 15,14 - napełnia wojownika Samsona mocą i siłą.

W Księdze Joela JI 3,1-5 obietnica Ducha Świętego odnosi się już nie tylko do konkretnych ludzi w konkretnym czasie, ale do wszystkich.

„ I wyleję potem Ducha mego na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki wasze prorokować będą, starcy wasi będą śnili, a młodzieńcy wasi będą mieli widzenia. (2) Nawet na niewolników i niewolnice wyleję Ducha mego w owych dniach. (3) I uczynię znaki na niebie i na ziemi: krew i ogień, i słupy dymne. (4) Słońce zmieni się w ciemność, a księżyc w krew, gdy przyjdzie dzień Pański, dzień wielki i straszny. (5) Każdy jednak, który wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony, bo na górze Syjon [i w Jeruzalem] będzie wybawienie, jak przepowiedział Pan, i wśród ocalałych będą ci, których wezwał Pan”

→ PRZYJRZYMY SIĘ BLIŻEJ

Przeczytaj J 16,7-15:

- ❖ Według obietnicy Jezusa, Duch Święty, kiedy przyjdzie będzie z nami, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie, doprowadzi nas do całej prawdy, nauczy nas wszystkiego.
- ❖ Wskaże także na potrzebę przyjęcia Jezusa.
- ❖ Można powiedzieć, że Duch Święty porusza nas i przygotowuje do zaufania Bogu.
- ❖ Sami o własnych siłach nie jesteśmy w stanie poznać Boga. Tylko Duch Boży zna to co Boże (1Kor 2,10-11)
- ❖ Czy Ty, urodzony jako człowiek cielesny, jesteś w stanie znać Boga, który jest Duchem?
- ❖ Abyśmy mogli żyć z Bogiem konieczne jest abyśmy stali się ludźmi duchowymi.

Przeczytaj J 3,5-8.

- ❖ Na jaką prawdę wskazuje Jezus? Jezus pokazuje jedyny sposób, w jaki możemy stać się ludźmi duchowymi, którzy będą mogli żyć z Nim w królestwie. Musimy narodzić się z Ducha i być prowadzonymi przez Niego.

Przeczytaj Rz 8,14-17 oraz Rz 5,5:

- ❖ Kiedy rodzimy się na nowo, z Ducha, Duch Święty wprowadza nas jako synów i córki do rodziny Bożej. Przekonuje nas w sercu, że jest to prawdą, ponieważ chce, abyśmy byli pewni Jego miłości.
- ❖ Nie ma takiej rzeczy, którą dziedziczy Syn Boży Jezus Chrystus, a my nie. Dziedziczymy dokładnie wszystko to, co Chrystus.

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Jeżeli urodziliśmy się na nowo, w Duchu Świętym, czego możemy oczekiwać po Nim?

- ❖ Będąc urodzonymi jako dzieci Ojca wg 2Kor 3,18 mamy zapewnienie, że Duch święty sprawia, iż upodobniamy się do Jezusa.
- ❖ W związku z tym możemy spodziewać się w naszym życiu owoców, które były widoczne w Jezusie. Są to: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie.
- ❖ Wg św. Pawła (Rz 8,26) oraz Jana (J 14,26 i 1J 2,27) Duch Święty będzie Cię uzdalniał do modlitwy i zrozumienia spraw Bożych. Przeczytaj również Iz 50,4-5.

Podsumowując:

- Według Rz 8,14 Duch Święty będzie Cię prowadził i uczył jak jest wola Pana.
- Według Dz 1,8 Duch Święty da Ci również zarówno pragnienie, jak i zdolność mówienia o Jezusie. Samo działanie Bożego Ducha daje pragnienie opowiadania o tym innym .
- Pamiętaj również, że Ducha otrzymałeś raz, ale napełniać się Nim powinieneś nieustannie. Por. Ef 5,18. Jak to zrobić- to proste: poproś i przyjmij w wierze!
- Skąd jednak możesz mieć pewność, że będziesz wysłuchany? Odpowiedź jest w Łk 11,13. Sprawdź!

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Dzień	Fragment
1	J 3,1-13
2	Rz 8,8-9
3	Rz 8,14-17
4	Ef 5,18
5	Łk 11,13
6	J 7,37-39
7	Ef 1,17-19

TEMAT 14b. DUCH ŚWIĘTY – JAKICH UDZIELA DARÓW?

Cel: otwarcie się na dary Ducha Św.

→ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Przypomnienie

- ❖ Podczas naszego nawrócenia Duch Święty przygotowuje (uprzedza swoją łaską) i wzbudza w nas wiarę, pociąga do Chrystusa. Bez Jego pomocy nie jesteśmy w stanie uwierzyć Bogu i wyznać, że "Panem jest Jezus"
- ❖ Tylko Duch Boży zna to, co Boże (1Kor 2,10-11), więc jeżeli chcę mieć udział w Bogu, konieczne jest moje nowe narodzenie, możliwe tylko dzięki Duchowi Świętemu.
- ❖ W procesie nawrócenia Duch Święty będzie Cię prowadził i uczył jak jest wola Pana. Będzie się w Tobie modlił. Da Ci zrozumienie spraw Bożych, a także pragnienie i zdolność mówienia o Jezusie.
- ❖ Duch Święty wprowadza nas jako synów i córki do rodziny Bożej. Tak jak fizyczne narodziny dokonują się w rodzinie fizycznej, tak duchowe narodzenie ma miejsce w rodzinie chrześcijańskiej.
- ❖ Otrzymaliśmy prawo i moc (czyli zdolność) do bycia dziećmi Boga.
- ❖ Tak jak dzieci są podobne do swoich rodziców, tak nasz Ojciec chce, abyśmy upodabiali się do Jezusa, który jest odbiciem Ojca (2 Kor 3,18) „*My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadle; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabiamy się do Jego obrazu.*”
- ❖ Nie wszystkie dzieci Boga mają być takie same. W rodzinie oprócz podobieństwa i jedności występuje także różnorodność (chrześcijaństwo to jedność w różnorodności).

→ PRZYJRZYMY SIĘ BLIŻEJ

Przeczytaj 1Kor 12,7-31

- ❖ Czy prawdziwe jest zdanie, że Bóg udziela swoich darów tylko dla zbudowania osoby, która je otrzymuje?
- ❖ Oczywiście, że nie. Dary są dla wspólnego dobra i po to, abyśmy mogli się wzajemnie o siebie troszczyć (w. 7 i 25).
- ❖ To, jaki posiadam lub będę posiadał dar zależy wyłącznie od Ducha Świętego. (w.11)
- ❖ Dary wymienione w wersach 8-10 są ważne jednak w versie 31 Paweł wskazuje na większe dary, a następnie pisze tzw. „Hymn o miłości”, który kończy zdaniem: „*Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość - te trzy: z nich zaś największa jest miłość*” (1Kor 13,13). Jest to dla nas bardzo ważna wskazówka, że charyzmatów można używać tylko w miłości.
- ❖ Bóg dając swoim dzieciom różne dary, charyzmaty uzdalnia je w ten sposób do pełnienia różnych posług w Kościele. Zachętę do ich używania znajdziemy w Rz 12,4-8.
- ❖ Z kolei z listu do Efezjan (Ef 4,11-16) dowiesz się, że jeżeli posiadasz dar, jesteś przysposobiony do posługiwania nim. To powoduje, że całe Ciało Chrystusa może być budowane. Jest to bardzo ważne, ponieważ do pełnego poznania Chrystusa i do własnej doskonałości nie można dojść samemu. Do tej prawdy może dojść tylko całe Ciało Chrystusa.

Przeczytaj 1P 4,10-12

- ❖ Św. Piotr w swoim pierwszym liście wskazuje na jeszcze jeden skutek używania darów duchowych. Jeżeli posługuję mocą Ducha, Bóg przez Jezusa będzie uwielbiony!
- ❖ Łącząc to z tym, co było powiedziane wcześniej, można powiedzieć, że używając darów budujemy Ciało, a przez to Bóg jest uwielbiony.
- ❖ Oprócz darów nadzwyczajnych są również dary zwyczajne, które dopełniają i udoskonalają wiarę, nadzieję i miłość, złożone w nas przez Boga. Należą do nich: dar mądrości, rozumu, umiejętności, rady, męstwa, pobożności, bojaźni Bożej (1z 11,1-2)

→ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Charyzmaty muszą rzeczywiście pochodzić od Ducha Świętego i być wykorzystywane z autentycznymi poruszeniami Ducha Św., to znaczy w miłości, która jest prawdziwą miarą charyzmatów. Konieczne jest rozeznanie ich pochodzenia i podporządkowanie się hierarchii Kościoła, która nie gasząc Ducha powinna wszystko badać i to, co od Ducha pochodzi - zachować (por. 1Tes 5,19-21)

Pamiętaj o tym, że pierwszym darem zawierającym wszystkie inne jest miłość (1Kor 13; 1J 4,7-8.16).

Zgodnie z poleceniem św. Pawła „staraj się osiąść miłość, troszcz się o dary duchowe, szczególnie zaś o dar prorocтва!”. Proś swojego Ojca o Ducha Świętego, będąc posłusznym nakazowi napełniania się Nim (Ef 5,18) z ufnością oczekuj wysłuchania swojej prośby (Łk 11,13).

Bóg napełnia swym Duchem każdego (Dz 2,17), a więc i ciebie.

Staraj się rozpoznać te dary, którymi obdarzył Cię Ojciec i wykorzystaj je do budowania i wzrostu twojej wspólnoty. Pamiętaj, że jeżeli wydaje ci się, że nie posiadasz darów Ducha, jesteś w błędzie. Bóg mówi, że jesteś jednym z członków Jego Ciała i bez ciebie Ciało będzie kalekie.

Postanów od dziś polegać na mocy Ducha Świętego.

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Dzień	Fragment
1	Iz 11,1-2
2	1Kor 12
3	1Kor 13,1-14,1
4	Ef 4,11-16
5	Rz 12,4-8
6	1P 4,10-12
7	1Tes 5,19-21

TEMAT 15. WSPÓLNOTA I MOJE MIEJSCE W NIEJ, POWOŁANIE I SŁUŻBA

Cel: dostrzec, że Bóg celowo wybiera słabych ludzi, aby przez nich ukazała się Jego moc. Ta moc działa we wspólnocie, poprzez dary duchowe i Słowo. To, co otrzymałem od Boga za pośrednictwem innych ludzi, muszę przekazywać dalej. Spotkanie kończy się modlitwą o wyraźniejsze poznanie swojego powołania we wspólnocie.

→ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Istnieją dwa fragmenty Pisma, stanowiące „konstytucję” każdej wspólnoty chrześcijańskiej, czy to małej, czy wielkiej. Przeczytaj je i spróbuj się zastanowić nad ich istotą.

Przeczytaj Dz 2,42-47 Dz 4,32-35

- ❖ 4 elementy wymienione są w Dz 2,42 to: nauka Apostołów, wspólnota, Eucharystia i modlitwa.
- ❖ Zastanów się: dlaczego dla Kościoła ważna jest „nauka Apostołów”, co oznacza „trwanie we wspólnocie”, czym jest „łamanie chleba”, czy łamanie chleba może zastąpić modlitwę?
- ❖ Wersety 2,43-47 wyjaśniają werset 42 poprzez pokazanie jak w praktyce możliwe jest trwanie we wspólnocie oraz jak wyglądała modlitwa.
- ❖ W wersecie 47 widzimy jaki jest skutek 4 elementów wymieniony wyżej. Jest to życzliwość ludu oraz przymnażanie uczniów.
- ❖ Czy 4,32-35 przypomina w jakiś sposób ideały komunizmu? Pod jakim względem tak, pod jakim nie? W komunizmie była walka klas, tu zaś jest „jeden duch i jedno serce”. Wspólna własność jest podobieństwem, jednak ta własność oddawana jest dobrowolnie, nie pod przymusem.
- ❖ Komunistom nie udało się zrealizować ich marzeń, bo nie leży to w mocy ludzkiej, ale Boskiej! Bo przepojeni byli nienawiścią, nie miłością.
- ❖ Świadczenie o zmartwychwstaniu Jezusa przynosi nową łaskę. To dzięki głoszeniu Jezusa wspólnota się buduje!

Przeczytaj teraz bardzo ważny cytat z listu do Efezjan Ef 4,1-16.

Czytając go, zastanów się, czy samo „chodzenie na msze niedzielne” wypełnia zalecenia Apostoła odnośnie tego, jak powinno wyglądać życie ucznia Chrystusa w Kościele.

- ❖ Słowo „ciało” użyte w wersetach 12 i 16 oznacza Kościół.
- ❖ Celem jego istnienia na ziemi (w. 13) jest doskonałość i pełne poznanie Jezusa
- ❖ Aby osiągnąć ten cel potrzebne jest współdziałanie wielu ludzi, mających różne dary duchowe (w. 11-12).
- ❖ Wielu ludzi utożsamia dzisiaj Kościół z duchowieństwem, z instytucjami kościelnymi. Czy taka wizja Kościoła wynika z czytanych właśnie słów Apostoła?
- ❖ Jeśli chrześcijanie nie podporządkują się tej Bożej wizji Kościoła, a zamiast tego będą mieli swoje własne wizje, zbudowane na błędnym doświadczeniu (w. 14) będą jak dzieci duchowe. Łatwo będzie ich zwieść, odłączyć od wiary. Będą podatni na wszelkie złe wpływy.
- ❖ Zastanów się jak Ty rozumiesz Kościół jako „instytucję” czy jako wspólnotę i misterium?

→ PRZYJRZYJMY SIĘ BLIŻEJ

Apostołowie zwracają uwagę na różne problemy niebezpieczeństwa związane z niewłaściwym podejściem do wspólnoty. Przeczytajmy kilka cytatów i zastanówmy się, jak to może się odnosić do naszych czasów i wspólnot istniejących dzisiaj wewnątrz Kościoła.

Przeczytaj Hbr 10,24-27 i zastanów się:

- ❖ Jaki jest cel wzajemnej troski?
- ❖ Czy wspólnota jest tylko „tymczasowym rozwiązaniem”, tymczasową terapią – normalnie zaś chrześcijanin poradzi sobie sam w życiu?
- ❖ Dlaczego opuszczanie spotkań wspólnotowych powiązane jest w logiczną całość z „dobrowolnym grzeszeniem”?

Przeczytaj 1Kor 6,1-8

- ❖ Św. Paweł pisze tutaj o problemie konfliktów we wspólnocie, o „sprawiedliwości za wszelką cenę”.
- ❖ „Ponoszenie szkody” w taki sposób, że jasne jest, iż ważniejsza jest dla mnie relacja z drugim człowiekiem niż zysk jest wielką korzyścią. Dzięki temu unikniemy rozłamu, zemsty itp.

Przeczytaj Dz 8,18-23

- ❖ Oczekiwanie zysku przez Szymona spotyka się z ostrymi słowami Piotra. Postawił bowiem siebie w miejscu Boga. Jest to najgorszy rodzaj pychy - : „wszystko dla mnie”, „wszystko dla mojego zysku” – nawet sam Bóg.
- ❖ Ponieważ Bóg udziela darów duchowych, żeby budować Kościół, osobom, które posługują darami powinny towarzyszyć: postawa służby, pokora, bezinteresowność, troska o innych.

Przeczytaj 1Kor 1,26-31

- ❖ Bóg dając człowiekowi powołanie nie wymaga od niego jakichś super zdolności, bogactwa, wykształcenia.
- ❖ Wymaga jedynie posłuchu, posłuszeństwa, pokory, przyjęcia powołania.
- ❖ Zauważ, że Bóg daje szczególne powołanie osobom, w których nie ma nic szczególnego po to by właśnie w nich mogła objawić się wielkość Boga.
- ❖ To, że jesteśmy świeckimi, bez wielkiego wykształcenia teologicznego, bez wielkich finansów nie jest przeszkodą w tym, aby Bóg mógł działać przez nas. Ważne jest jedynie to abyśmy działali razem i byli posłuszni Jego prowadzeniu.

→ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Spróbuj teraz przez chwilę pomyśleć nad własnym życiem i powołaniem. Powołanie to nie jakaś abstrakcja. Jeśli „przypadek” postawił mnie w jakimś miejscu, jeśli „przypadkowo” znalazłem się w jakiejś grupie ludzi, a jednocześnie doświadczam dzięki temu dobra i zbliżenia do Boga, mogę być pewny, że ten przypadek wcale nie jest przypadkowy, ale przewidziany przez samego Boga.

- ❖ Spróbuj sobie przypomnieć, jak znalazłeś się w tej wspólnocie? Kto cię przyprowadził, jak czułeś się na początku, czego ci brakowało?
- ❖ Jakich dóbr duchowych doświadczyłeś dzięki wspólnocie?
- ❖ Przeczytaj Mt 10,8. Zobacz słowa „darmo otrzymaliście – darmo dawajcie” przypominają o wypełnianiu posługi w imieniu Jezusa!
- ❖ Skoro Bóg dał nam rozmaite dobra duchowe za darmo to powinniśmy się nimi dzielić z innymi!

Pomódl się teraz, aby Bóg wyraźniej pokazał twoje miejsce we wspólnocie – co możesz „darmo dawać”.

Poproś także, by pokazał, ci co możesz dawać ludziom na zewnątrz, innym, „letnim” chrześcijanom czy też ludziom zupełnie niewierzącym.

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA

Przeczytaj 1 Kor rozdziały 1 do 6.

TEMAT 16. KOŚCIÓŁ – WSPÓLNOTA WSPÓLNOT.

Cel: pokazać, że pomiędzy każdą małą wspólnotą a całym Kościołem jest integralna, nierozzerwalna więź. Budowanie Kościoła bez wspólnot jest niemożliwe. Budowanie wspólnoty w oderwaniu od Kościoła – mija się z celem.

→ CO MÓWI SŁOWO BOŻE NA TEN TEMAT?

Przeczytaj Ap 1,4-6

- ❖ Dlaczego apostoł Jan pisze do „Kościołów” w liczbie mnogiej? Ponieważ Kościół składa się z Kościołów! Także współcześnie mówi się o „Kościele lokalnym” (czyli parafii) i „Kościele partykularnym” (czyli diecezji).
- ❖ Dlaczego mówi do wszystkich „uczynił nas kapłanami”, nie tylko do biskupów (później Jan zwraca się konkretnie do „anioła”, czyli biskupa danego Kościoła)? Bo oprócz kapłaństwa „urzędowego” cały lud Boży posiada kapłaństwo wynikające z chrztu – mówią o tym wyraźnie dokumenty Soboru Watykańskiego II.

Chcemy dzisiaj mówić o Kościele jako całości i jego relacji do mniejszych „Kościołów” – partykularnych, lokalnych, aż do Kościoła rodzinnego i małej grupy. Bardzo ważne jest zrozumienie, że każdy z tych „Kościołów” nosi w sobie odbicie całego Kościoła, a cały Kościół nie istnieje jako jakaś abstrakcja, ale wyłącznie jako wspólnota całego Ludu Bożego.

Spróbujmy przeczytać, co mówi Duch do Kościołów i wyciągnąć z tego pewne ogólne prawdy i zasady:

1. Ap 2,1-5

- ❖ **Co jest zaletą** Kościoła w Efezie - wytrwałość i troska o prawdę.
- ❖ **Co jest jego problemem** - osłabnięcie pierwotnej miłości.
- ❖ Dlaczego ciągle nawracane jest konieczne dla każdego członka Kościoła - ponieważ Kościół składa się z grzeszników, a nie z aniołów!
- ❖ **Jaki stąd wniosek** dla nas, jeśli chcemy być żywymi kamieniami w Kościele - musimy dbać o prawdę oraz nawracać się!

2. Ap 2,8-10

- ❖ **Co jest zaletą** Kościoła w Smyrnie - wytrwałe znoszenie cierpienia
- ❖ **Co jest problemem**, a raczej słabością - lęk, niepewność
- ❖ Co jest konieczne, aby wypełnić wolę Boga - wierność!
- ❖ **Jaki stąd wniosek** dla nas - musimy zaufać Bogu i wiernie trwać przy Nim

3. Ap 2,12-16

- ❖ **Co jest zaletą** Kościoła w Pergamonie - to, że sam biskup trwa wiernie przy prawdzie
- ❖ **Co jest jego problemem** - to, że nie dba o innych – aby i oni nie schodzili na manowce
- ❖ Co się stanie, jeśli biskup nie zareaguje na błędne postawy i nauki - sam Bóg zareaguje!
- ❖ **Jaka stąd nauka** dla nas - musimy dbać o wiarę tych, którzy są nam powierzeni oraz napominać tych, którzy trwają w błędzie.

4. Ap 2,18-23

- ❖ **Co jest zaletą** Kościoła w Tiatyrze - wiele rzeczy! Miłość, czyny, wytrwałość...
- ❖ **Co jest problemem** - niezwracanie uwagi na rozpowszechnianie się złych nauk.
- ❖ Czy problem ten jest tylko problemem lokalnym?
- ❖ **Jaki wpływ na inne Kościoły** będzie miało działanie Boże w Tiatyrze - Bóg ukaże im swoje działanie, zbuduje je i przekona.

5. Ap 3,1-5

- ❖ **Co jest zaletą** Kościoła w Sardes - czystość niektórych jego członków.
- ❖ **Co jest zasadniczym problemem** - zewnętrzne pozory, brak wewnętrznego ducha.
- ❖ Jaka jest nagroda za czystość i trwanie przy Bogu - wieczna chwała!
- ❖ **Jaka stąd nauka** dla nas - musimy wracać do początków naszego nawrócenia i przypominać sobie, skąd wyszliśmy.

6. Ap 3,7-11

- ❖ **Co jest zaletą** Kościoła w Filadelfii - zachowanie Słowa Bożego i świadectwo o Bogu.
- ❖ Jaka jest nagroda (szczególna!!!) za to świadectwo - uwolnienie od próby!
- ❖ **Jaki z tego wniosek** dla nas - Ci, którzy świadczą o Bogu mogą liczyć na szczególne łaski i szczególną opiekę Bożą

7. Ap 3,14-19

- ❖ **Co jest potężnym problemem** Kościoła w Laodycei - letniość!
- ❖ Jaki jest skutek letniości - odrzucenie od Boga.
- ❖ Jakie znaczenie mają symbole z wersetu 18?
 - Złoto – prawdziwe bogactwo duchowe
 - Białe szaty – przyobleczenie w Boże oczyszczenie (czyli przebaczenie grzechów)
 - Balsam – otwarcie duchowych oczu, prawda
- ❖ Czy trudności, próby i „karcenie” oznaczają, że Bóg nas nie kocha – nie!
- ❖ **Co więc oznaczają?** Dlaczego Bóg nas musi „karcić”? - bo chce, żebyśmy byli doskonali. Nie możemy być Kościołem – Jego ciałem, jeśli trwamy w „letniości” i bylejakości

➔ PRZYJRZYMY SIĘ BLIŻEJ

Ap 11,1-12.18

Czterdzieści dwa miesiące oznaczają „czas doczesny”, „czas ograniczony”. Dwaj Świadkowie to symbol kapłanów-prezbiterów oraz wiernych świeckich.

- ❖ Jaki jest sens wersetu 2 - że przez ograniczony czas nad światem włączyć będą poganie – czyli my!
- ❖ Podziel 1260 przez 30. Jaki jest wynik? – 42.
- ❖ Co z tego wynika (werset 2 i 3) - że czasy pogan to jednocześnie czas działania dwóch Świadków.
- ❖ Na czym polega siła i władza Świadków – czy jest to władza doczesna - nie, jest to moc słowa.
- ❖ Jak zakończą się czasy pogan - pozornym zwycięstwem pogan.
- ❖ Jak możemy to odnieść do dzisiejszych czasów - że koniec się zbliża?
- ❖ Co stanie się po tym chwilowym zwycięstwie pogan - Kościół – i jego świadkowie zostaną wywyższeni, a poganie, którzy nie przyjęli Słowa – ukarani.

Ap 12

Kolejny rozdział Apokalipsy (12) to opis Niewiasty obleczonej w słońce, która jest prześladowana przez Smoka, a jednak zwycięża go. Niewiasta może oznaczać Maryję, Kościół lub Izraela (tzn. tę część Izraela, która przyjęła Jezusa jako Mesjasza).

Co wynika dla nas z tych dwóch rozdziałów Apokalipsy? Jak ta wizja ma się do tego, co znamy z historii?

- ❖ Że czas od wniebowstąpienia Jezusa do Jego powtórnego przyjścia to „czas pogan”
- ❖ Że świeckie władanie pogan współtrwa z duchowym władaniem Kościoła.
- ❖ Że moc Słowa Bożego jest przeogromna. Jest w stanie dokonywać wielkich znaków, aby skłonić ludzi do nawrócenia.
- ❖ Że najważniejszą bronią Kościoła jest Słowo. Wszelka inna władza, przywileje, sukcesy polityczne są dla Kościoła tylko epizodami – dopóki trwają Świadkowie, trwa Kościół.

➔ ZASTOSOWANIE W ŻYCIU

Poniżej jest kilka cytatów, pokazujących relację jednych Kościołów do drugich i do Kościoła w całości. Spróbuj na koniec wyciągnąć z tych cytatów wnioski dla siebie.

1Kor 16,1-3 (wsparcie materialne jednego Kościoła przez drugi)

Flp 4,15-17 (wsparcie materialne misjonarza – Pawła)

Dz 15,1-10.22-29 (odwołanie się do Soboru Apostolskiego w momencie nieporozumień w Kościele partykularnym)

Rz 16,1-7 (Paweł pisze do Rzymian, którzy nie są zakładaną przez niego gminą, a jednak mają tak wielu wspólnych znajomych i wiele wspólnych spraw!)

1Tes 2,7-16 (Skromność apostoła, troska wychodząca do wszystkich Kościołów, potwierdzenie, że są to czasy pogan, zadaniem Apostołów jest głoszenie Słowa). Ten ostatni cytat jest idealnym potwierdzeniem wcześniejszych fragmentów z Apokalipsy.

FRAGMENTY DO ROZWAŻANIA - PRZECZYTAJ CAŁE DZIEJE APOSTOLSKIE!